



விளங்கு

வெகாசி - ஆணி 1995



சுமார் 50

2



ஒர்ணே ஒளினாலு...

- எதிரொலி
- புதிய ஆசிரியன்
- குழந்தைகள் வாழ்க்கை
- எல்லோருக்கும் கல்வி
- அடியொடு திருந்தினான்
- பிறந்த நாள் பரிசு
(சிறுக்கதை)
- நெருக்கு நேர்
- சமுதாய மாற்றமும்
கல்விக்கொள்கையாக்கக்கமும்
- என்றும் வேண்டாம்
இந்தப் பிழை
- ஒரே பார்வையில்
புதிய சம்பளத் திட்டம்
- ஆரம்பக் கல்வி
அரவணைக்கப்படுமா?
- திருத்தம் தேவை
- நிங்களும் நாங்களும்

- வெளியீடு -

ஆசிரிய
வாண்மை விருத்திக்குமு

- இதழ்மைப்பு -

செ. இளங்கோ

விலை: ரூ 20

- பணிமனை -

விளக்கு
நடவெப் பனியகம்
680, பருத்துறைச் சாலை
நல்லூர்.

ஏது ரோலி

சென்ற இதழில் வெளிவந்த நேர்காணலில் இடம் பெற்றிருந்த, அருட்செல்வி மேரி ஜெரோம் அவர்களின் புகைப்படம் இளமைக் காலத்தில் எடுக்கப்பட்டது போற்றோன் றுகிறது. புகைப்படத்தின் மூலம் ஒருவரது அனுபவ முதிர்ச்சியை வெளிப்படுத்த முடியும் என்பாரிகள் எனவே உங்களது நேர்காணலுக்குத் தற்போது எடுக்கப்பட்ட புகைப்படத்தைப் பிரசுரிப்பதன் மூலம் அவரின் அனுபவ முதிர்ச்சியை வெளிப்படுத்தியிருக்கமுடியும். இவ்வாறான தவறை இனிமேல் தவிர்த்தால் என்ன?

**சென்னி தெ. தர்சினி
மாணிப்பாய்**

அமரர் சிவானந்தன் அவர்களின் அட்டைப்படம் என்னை அழவைத்துவிட்டது. எவ்வளவு அருமையான மனிதர் அவர். விளக்கு அவருக்கு அளித்திருக்கும் கொரவும் பாராட்டப்படவேண்டியது.

**இருபாலை
விளக்கு**

சென்ற இதழில் வெளிவந்த நேர்காணலில் இடம் பெற்றிருந்த, அருட்செல்வி மேரி ஜெரோம் அவர்களின் புகைப்படம் இளமைக் காலத்தில் எடுக்கப்பட்டது போற்றோன் றுகிறது. புகைப்படத்தின் மூலம் ஒருவரது அனுபவ முதிர்ச்சியை வெளிப்படுத்த முடியும் என்பதை மதிப்பிட செய்யவாவது இது உதவக் கூடும்.

“நல்லாசிரியர் விருது” பற்றிய விண்ணப்பப் படிவத்தைப் பார்த்தேன் நல்லாசிரியரைத் தெரிவு செய்வது சரியா? தவறான்பதை விட விண்ணப்பத்திற்குறிக்கப்பட்டது போன்ற பணிகளை ஆசிரியர்கள் செய்கிறார்களா? என்பதை மதிப்பிட செய்யவாவது இது உதவக் கூடும்.

அராவி

ந. கேசவன்

தற்போது விளக்கில் புதுமெருகு தென்படுகிறது. மேலும் காத்திரமானவற்றை விளக்குதாங்கிவரவேண்டும் நீண்ட, வறட்சியான கட்டுரைகளைத் தவிர்ப்பது நல்லது.

**ஏ. சிவசுப்பிரமணியம்
சங்கரத்தை**

பங்குனி - சித்திரை இதழில் வெளியான நல்லாசிரியர் தெரிவு தொடர்பான மதிப்பீட்டுப் படிவம் பயிலுநர் ஆசிரியருக்கான பரீட்சையில் ஆசிரியரை மதிப்பீடு செய்வது தொடர்பான வினாவிற்குப் பதிலளிக்க எனக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தது. பரந்த வாசிப்பு இருக்குமானால் ஒரு ஆசிரியரால் நிறையச்சாதிக்கமுடியும் என்பதை இதன்மூலம் நான் புரிந்து கொண்டேன்.

ச. உதயன்

ஊரெழு

லோச்சனா

வைகாசி - ஆணி 95



அகல் 01 ★ வெகாசி - ஆணி 1995 ★ சுடர் 12

புதிய ஆசிரியன்

நமது வாழ்வு எல்லா வழிகளிலும் நெருக்கடிக்கு உள்ளாகியிருக்கும் காலம் இது. புற அழுத்தங்கள் வலுவான உளப் பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவித்திருப்பதாக உளமருத்துவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

இது வெறும் தனிமனிதப் பிரச்சினை அன்று. சமூகம் தழுவிய, எல்லோரையுமே பாதிக்கிற ஒரு பிரச்சினை. நமது மன வளிமையைச் சிதற்றித்து, நம்மைப் பலவீன ராக்கிச் செயலற்ற நிலைமைக்குத் தள்ளிவிடுகிற பாரிய அச்சுறுத்தல் இது.

நானுறு வருடகால அடிமைத்தனத்தை முதுகிற சுமந்து வருபவர்கள் நாங்கள். இந்த அடிமை மனப்பாங்கு, எல்லோருக்கும் பயந்து எமக்குள்ளேயே ஒடுங்கிப் போய் விடுகிற வாழ்க்கைக்கு எங்களைப் பழக்கப்படுத்தியிருக்கிறது.

இதன் விளைவு என்ன? எங்கள் து ஆற்றல்கள் ஒடுங்கிப் போய்விட்டன; தாழ்வுணர்ச்சியும், அவநம் பிக்கையும் மனங்களில் கவிந்துவிட்டது. எதிர்ப்படுகிற பிரச்சினைகளை மனஷர்மத்துடன் எதிர்கொள்வதற்குப் பதிலாக, ஒருவாறு சமாளித்துப் போய்விடுகிற பழக்கம் இயல்பாகிவிட்டது.

“யாராவது வந்து நமது பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பார்கள்; நமக்கேன் தொல்லை? பேசாமல் ஒதுங்கி நிற்போம்” என்கிற மனப்பாங்கு எங்களது பண்பாட்டுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டது. “அடங்கி வாழ்வது எப்படி” என்று நமக்கு அரிச்சவடியிலேயே போதிக்கப்படுகிறது:

இன்றைக்கு வாழ்வா? சாவா என்கிற, கத்திமுனையில் நிற்கிற பிரச்சினை எங்கள் ஒவ்வொருவரையும் நேரடியாகப் பாதிக்கிறது. இந்தக் கத்திமுனைப் பிரச்சினைகளில் இருந்து எங்களால் ஒதுங்கவும் முடியாத, எதிர்கொள்ளலும் முடியாத இண்டும் கெட்டநிலையில் நாங்கள் இருக்கிறோம்.

இந்த மனப்பாங்கு நமது தேசத்தை மீட்பதற்கான போராட்டத்தைப் பலவீனப்படுத்தி வருகிறது என்பதை நாங்கள் எப்போதாவது சிந்தித்துப் பார்த்ததுண்டா?

தாழ்வு மனப்பான்மையும், அவநும்பிக்கையும், விலகி ஒடும் சிந்தனையும் நமது படைப்பாற்றலை முடக்கிவிட்டது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள நாங்கள் முயற்சி செய்திருக்கிறோமா?

ஒன்று மட்டும் மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது; செயல் முனைப்பையும், மனவலிமையையும், வாழ்க்கையை எதிர்கொள்கிற மனப்பாங்கையும் மீட்டெடுக்காவிட்டால் எங்களுக்கு மீட்சியே இல்லை. எங்களது மண்ணும் மனங்களும் பாலைவனமாகிப் போவதைக் கண்முன்னாற் காண நாங்கள் விரும்புகிறோமா?

இந்த நேரத்தில் நமக்குத் தேவை ஓர் புதிய ஆசிரியன். பாடவிதானங்களுக்கு அப்பால் ஒவ்வொருவனையும் வாழ்க்கையை எதிர்கொள்ளக் கூடியவனாக மாற்றத்தக்க செயற்றிறநும் மிகக் கூரியன் தான் இன்றைய காலத்தின் தேவை. வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அடிவைப்பிலும் ஏழுகிற சிக்கல்களுக்கு முகம் கொடுத்து, அதற்கூடாகத் தன்னைப் புடம் போட்டு, தனது சீரிய சிந்தனையாலும் செயலாலும் ஓர் புதிய உலகத்தைப் படைக்கிற மனிதர்களை உருவாக்குகிற பாச்சைகளாகப் பாடசாலைகள் மாற வேண்டியது இன்றைய காலத்தின் தேவை.

பாடசாலைகள் சமுகமாற்றத்திற்கான பண்பாட்டை உருவாக்குகிற நிறுவனங்களாகவும், ஆசிரியர்கள் சமுகமருத்துவர்களாகவும் மாற வேண்டிய வரலாற்றுச் சூழலில் நாங்கள் நிற்கிறோம். இது நமது காலத்தின் அறைகூவல். இந்த அறைகூவலை ஏற்க நாங்கள் தயாரா?

வாண்மை ஒங்க மாநிலம் சிறக்கும்:

வாழிர்கால மணி தண்

‘‘வீசு

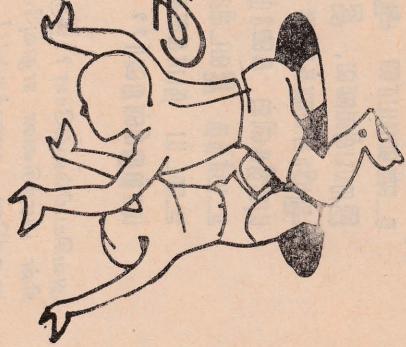
குழந்தைகளைச் சுந்திக்கும்போது நான் சாகாவரம் பெற்றவன் என்று தோன்றுகிறது’’ என்ன என்தொழியும் சக ஊழியர்மான தினாதீன் மிளைவெல்லனா கிலாஞ்சிலி கூ.நினார். உண்ணமயில், ஆசிரியரால் தன் மாணவர்களின் மனதில் அன்னைப்பட்டி மனித நலன்களின் பால் இவர்களது இதயம் அக்கறை காட்டும்படி செய்ய முடிந்தால் சாகாவரம் பெறும் உரிமை இவருக்குக் கிணைக்கும் வாய்ப்பு உண்டு என்று நான் அப்போது நினைத்தேன். உண்ணமயான ஆசிரியர்கள் இமப்பதில்லை, அவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான இணைஞர்கள், யவதிகளில் கரைந்து இவர்களை உயர்ந்த இலட்சியங்களை உடைய நபர்களாக மாற்றுகின்றனர்.

இன்று செப்டெம்பர் 1 ஆம் நாள். நான் பெருமிதம் அடைகின்றேன். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் 80 ஆம் ஆண்டுகளின் சோவியத் ஆசிரியர் 21 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்; நாளையினைத்தைப் பற்றிய கற்பண்ணை குழந்தைகளின் மனதில் மூட்டு வீட்டு, நாளைய வாழ்க்கையின் தெளிந்த, ஓளியமயான, மகிழ்ச்சிகரமான

கிணைக்கிறேன்.

கிணைக்கிறேன் முயற்சிகளி லும் திறந்து விடுவதற்காக இவர் வந்துள்ளார் என்று எனக்கு நானே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அதிகாலையில் நான் பள்ளிக்குக் கிளைபுகிறேன். பள்ளி என் வீட்டிற்கு அருகாக மயில் உள்ளது. இன்று கால்நடையாகச் செல்வதே நல்லது. முதலில் இன்னமும் நேரமுள்ளது. இரண்டாவதாக, சிறிது சிற்றிக்க வேண்டியுள்ளது. நான் குழந்தைகளைப் பார்த்ததும் முதன் முதலாக உச்சரிக்க வேண்டிய சொற்கள் எவை? ‘‘குழந்தை



குழந்தைகளை

வாழ்வது

கலே, வணக்கம்!.. என்று சொல்ல வேண்டுமென்பது நான் நீண்ட காலத்திற்கு முன்னரே கண்டுபிடித்த விஷயம். 170 பாடதாள்கள் என்கூப்பில் உண்டு. ஒவ்வொருநாளும் காலையில் வகுப்பறையில் தழைழூம் போது ‘குழந்தைகளே, வணக்கம்!.. என்று சொல்வேன்.

வெறும் வார்த்தைகள் ஒரு புறமிருக்க, நான் எப்படி இவற்றைச் சொல்லுகிறேன், என்முக பாவம் எப்படியுள்ளது என்பது முக்கியமானது, என் குரல் அன்பானதாக, கவர்ச்சிகரமானதாக இருக்கவேண்டும். என் முகபாவம் குரலுக்கேற்ற படி இருக்கவேண்டும். எல்லாம் புரியும்படி இருந்தாலும் நடைமுறையில் எல்லாமே இது போல நடக்கிறதென்று நான் நம்பவில்லை. சில சமயங்களில் மிகக்கறாராகக் காரிய ரீதியில் என் குரல் ஒலிக்கும், சில சமயம் மிதமிஞ்சிய உற்சாகத்துடன் ஒலிக்கும், சில நேரங்களிலோ ஏனோ தானோ வென்று இருக்கும் (இதை ஒப்புக்கொள்ளக் கூட வெட்கப்படுகிறேன்) இந்தச் சமயங்களில் எனக் குத் திருப்பதி இருக்காது.

முகமண் கூறும் சாதாரண வார்த்தைகளை உச்சரிப்பது சம்பந்தமாக வெறுமனே மன்னை கையிப் போட்டுக் குழப்பிக் கொள்வது ஒரு வேலை

“ உண்ணெயான ஆசிரியர்கள் இறப்பதெனவு, இவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான இமைன்பூர்கள், மூலதீகளில் கணர்ந்து இவர்களை உயர்ந்த இடத்தியங்களை உடைய நபர்களாக, மாற்றிக்கின்றனர், ”

அவசியமில்லையோ? ஒருவேளை இதில் ஆசிரியரின் பிரச்சினை எதுவுடை இல்லையா? ‘குழந்தைகளே, வணக்கம்!’, என்று நான் அங்றாடம் எப்படிக் கூறுகின்றேன் என்பது அவர்களுக்கு முக்கியமில்லையோ! ஒரு முறை இப்படிப்பட்டதொரு சம்பவம் நிகழ்ந்தது. நான் நடத்திய ஒரு வகுப்பிற்கு 15 ஆசிரியர்கள் வந்திருந்தனர். மேற்கூறிய வாறு முகமண் கூறி நான் பாடத்தைத் துவக்கி வேன். நான் விரும்பிய விசேஷமான வகையில் இவ்வார்த்தைகளை உச்சிகித்தைத் தன்ற மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. பாடம் முடிந்ததும் நான் ஓவ வொருவனரையும் அனுகி, ‘குழந்தைகளே, வணக்கம்!’, என்பதை நான் எப்படித் கூறினேன் கவனித்தீர்களா? இதைப் பற்றி உங்கள் கருது

தென்ன?.. என்று கேட்டேன். அவர்களால் ஒன்றுமே கூற இயலவில்லை, நான் என்ன சொன்னேன் என்பதைச் கூடச் சிரிவர நினைவுபடுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை, “சாதாரண முகமான், இதிலென்ன விசேஷம்?.., என்று அவர்கள் புரியாமற் கேட்டார்கள்.

(ஒகமன் கூறுவதில் உள்ள விசேஷமான - கவர்ச்சி கரமான, அன்பான, மன உற்சாத்தை அதிகப் படுத்தக்கூடிய, மகிழ்ச்சிகரமான - தொளிமை ஒரு வருக்கொருவர் பரஸ்பரம் அன்றையும் நம்பிக்கை வையும் வெளிப்படுத்தும் முறையாகப் பயிற்றுவிக்கும்பாதா என்ன? என்று நான் ஆச்சரியப் பட்டேன். “வணக்கம்” எனும் சொல்லை இரக்கப்பட்டேன்.

□ கண்ணி கர்க்க வரும்படி.

நூஞ்சுதங்கஞ்சு அஜை கூவுங் வீடு
ஒஸ்ஸாடாம், நீர் ஜியல்போலேயே
கஞ்சியின் பால் அவர்கள் சுர்க்கப்படுகின்றனர்
அவர்கள் மீநு கங்கிளைபதி தீணித்து,
ஆலேந சூயயா “இது அலசியம்” என்று
வற்புறுத்தும் போது இந்ந சுரப்புச்
சங்கி பாதிக்கப்படும் □

கமாக அல்லது அன்றை வெளிப்படுத்தும் முறையில் ஒருவரிடம் சொல்லிப் பாருக்கின். வெவ்வேறு விதமாக உச்சரிக்கப்பட்ட ஒரே சொல் மனிதர்களின் உற்றைவு எப்படி மாற்றுகிறது என்று நீங்கள் உணருவர்கள். ‘‘குழந்தைகளே, வணக்கம்!..’’ என்று எப்படி முகமான் கூறுவது எனும் பிரச்சினை ஒரு தீவிரமான ஆசிரியர் பிரச்சினையாகும்.

என்னைப் பொறுத்த மட்டுல் எப்போது, எப்படி, எந்த முகபாவத்தோடு இதைச் சொல்லுவது என்பது முக்கியமாகும். ஏனெனில் எனக்கு இப்படிப்பட்டதொரு உறுதிமொழி உண்டு:

குழந்தைகளின் மீடான எனது உண்ணமைய என்றைப் பொறுத்த விரும்பினால் நான் இதைச் சிறந்த வடிவங்களிற் செய்யவேண்டும்.
தெருவில் போகும்போது நான் இதைப் பயிற்சி செய்ய முதிர்கிறேன். “குழந்தைகளே, வனக்கம்!..” என்று முறையுத் தபடியே இந்த முறையுத் பைக் கேட்கிறேன். என் முன் குழந்தைகள், யாருமில்லாததால்தான் இது சுரியாக வரவில்லை போ அம் இவர்களைக் கற்பண செய்துகொள்ள வேண்டும்; இதோ என் வகுப்பு, நான் இதில் நுழைகிறேன், குழந்தைகள் என்னை ஆர்வத்துடன் பார்க்கின்றனர், நான் அனைவரையும் பார்த்துப்

● சுவ்விவாரு யானாவதுமுற்
தன் பயக்கூரைத்த
யணவர்கள் மத்தியில்
பழங்குப் போது எப்படிப்
யழுநவு என்பதையும்
சமுதாயத்தில் நன் நடந்தை
முழுறக்கண்டுப் பொலை
முடிவு செய்ய வேண்டும்
புன்னுவலை பூத்தபடியே, “குழந்தைகளே, வணக்கம்!”, என்கிடுறேன்... அது சரி, இந்த வழிப் போக்கர் என் என்னை ஆச்சியத்துடன் பார்க்கிறாரா? ..

முதற் பாடவேண்டியின் போது நான் என்ன செய்யப்போகிறேன்? ஒருவேளன இதுவும் பிரச்சினை இல்லைவா? முதற் பாடவேண்டியின் போதும். பிந்தையபாடங்களின் போதும்படிக்க வேண்டியதன் முக்கியத்துமே குறித்தும் மக்களின் வாழ்க்கையில் குரைவும் அவசியம் பற்றிய குழந்தைகளின் அவசியம் பற்றியும் நான் குழந்தையோத்த மாணவர்களின் மத்தியில் பழுகும்போது எப்படிப் பழுகுதலை தூண்டும் சமுதாயத்தில் தன் நடந்து கொள்ள வகுப்பிலும் எப்படி நடந்து கொண்டும் என்ற விதிமுறைகளை அவர்களுக்குச் சொல்லித் தரப்போவதில்லை. இப்போதுதான் பள்ளிக்கு வந்துள்ள குழந்தைகளுக்குப் படிப்பின் முக்கியத்துவம், ஞானத்தின் அவசியம் பற்றிச் சொல்லது தேவையில்லை. இதைப் பற்றிப் பொதுவில் சொல்லவதே அவசியமா? சமுதாய வாழ்வில் ஞானம் மற்றும் கல்வியின் முக்கியத்துவம் தீட்டுத் தெளிவாக இருக்கையில் இலை - அதுவும் ஆறுவயதுக் குழந்தைகளின் மத்தியில் சந்தேகத்திற்கு உள்ளாக்க வேண்டுமா என்ன? கள்ளி கற்க வரும் படி அவர்களுக்கு அறைகளுல் விட வேண்டாம், தம் இயல்பினாலேயே அவர்கள் கல்வியின் பால்சர்க்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் மீது கல்வியைத் தினித்து, அதை சமயம் “இது அவசியம்”, என்று வற்புறுத்தும்போது இந்த ஈர்ப்புச் சக்தி பாதிக்கப்படும்.

பள்ளியிலும் வகுப்பிலும் எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பொறுத்த மட்டும் இப்பேச்சு எதைச் செய்யக் கூடாது. கட்டமை கள் என்ன என்ற பட்டியலுடன் முடியும்; மறுநாள் குழந்தை பட்சிக்கு வராமலிருக்கக் தயங்க மாட்டான். எனது மாணவன் ஓவ்வொருவேளும் தன் வயதையொத்த மாணவர்களின் மத்தியில் பழுகும்போது எப்படிப் பழுகுதலு என்பதையும், சமுதாயத்தில் தன் நடந்து முறைகளையும் தானே முடிவுசெய்ய வேண்டும் என்றான் நான்

விரும்புவேன். தானே என்று நான் சொல்லும் போது நான் கடைப்பிடிக்கும் போதனா முறையை யே நான் குறிப்பிடுகிறேன்; இது சுயமான தார்மிக, அழியல் முடிவுகளுக்குக் குழந்தையை இட்டுச் செல்லும்.

சரி, அப்படியவில், முதற் பாட வேளையின் போது நான் எதைப் பற்றிப் பேசுவேன்? என் பெயரைக் கூறுவேன், இவர்கள் அணைவனரையும் சந்திக்க ஆவலோடு காத்திருந்ததாகச் சொல்லுவேன். பின்னர், அவர்கள் பாடம் படிக்கத் துடிப்பதால், ஒரு நிமிடத்தைக் கூட வீணாக்காது உடனடியாக விஷயத்திற்கு வருகிறோம். பாடத்தின் இறுதியில் பரஸ்பரம் அறிமுகம் செய்து கொள்ள மாறு முன்வொழிலேன். கடைசிப் பாடவேளையின் போது பின்வரும் கேள்விகளைக் கேட்டேன் “உங்களில் ஓவ்வொருவரின் வாழ்க்கையிலும் இன்றென்ன முக்கிய சம்பவம் நிதி முந்தது? பள்ளியில் உங்களை என்ன விழுங்கள் எதிர்நோக்கியுள்ளன?” இக்கண்ணிக்கேள்வியை நான் கேட்டதும், பல்லாண்டுகளுக்கு முன் நடந்த ஒரு சமவையை துக்கியுள்ள நிலவாடும்; அப்போது ஒரு ஆறு வயதுச் சிறுவன் தனது இடத்திலிருந்து துள்ளி எழுந்து உற்சாகமாக, கருத்தாழுத்தோடு, ..போடிய, மிகப்பெரிய விஷயங்கள் எதிர்நோக்கி யுள்ளன!.., என்று பதில் சொன்னான்.

என் சிந்தனைகள் அறுபடுகின்றன. திட்டில்சிறால் உள்ள 1 லது எண் பள்ளியின் முன்றாவது மாங்கு நான் ஏறிச் செல்கிறேன். அங்குதான் என் அறை உள்ளது. எனது ஆறு வயதுக் குழந்தைகள் அருகேயுள்ள வசுப்படையில் உட்கார்ந்து படிப்பார்கள், மகிழ்வார்கள், கும்மாளர் அடிப்பார்கள்.

பல்ளி உண்ணுடையது.....

இன்னும் ஒருமணி நேரம் கழித்துத்தான் வகுப்புக் கள் ஆரம்பமாகும் பரிசோதனை ரீதியான தயாரிப்பு வகுப்பின் கதவருகே நான் இரண்டு பெற்றோர்

பல்லி அமனஸ்கி லி

கணையும் ஜெந்து குழந்தைகளையும் கண்ணடேன். வகுப்படையின் கதவு திறந்திருந்த போதிலும் அறியினுள் யாரும் இல்லாததால் அவர்கள் உள்ளே தழையத் துணியலில்கை. என் நினைவில் மூன்று புகைப்படங்கள் பளிச்சிடுகின்றன.

‘வணக்கம்!’ என்று அனைவரையும் பார்த்து நான் சொல்கிறேன். “ஏன் நீங்கள் இவ்வளவு சீகிரம் வந்தீர்கள்?..

குழந்தைகள் பேசாமல் நிற்கின்றனர். நான் தான் அவர்களின் முதல் ஆசிரியர் என்று அவர் கருக்கு இன்னமும் தெரியாது.

“உன் பெயர் கீகா, இல்லையா?..”

சிறுவனுக்கு வியப்பு.

“ஆமாம்... உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்?.. “வணக்கம், கீகா!.. அச்சிறுவன் நீட்டிய சிறு கையை இறுகப் பற்றிக் குலுக்குகிறேன்.

“இப் பாரிக்கா!... இல்லையா. வணக்கம்!..”

அவளைத் தீரு கையை மென்றையாகப் பற்றி கிழீறன். அது மென்றையானது, மெல்லியது; சின்ன ஏஞ்சிறு பெண்ணாகக் காட்சி தருகிறாள். அவருக்கு வயதென்ன?

“வணக்கம் எல்லா! புதைகப்படத்திலீருந்த ன தப் போன்றே இவள் குண்டாக இருக்கிறாள். ஏ ; வா புன்முறை கூத்தபடியே தன் கண்டுக் கரத்தை நீட்டிடுகிறாள்

“உங்களை எனக்கு நிறைவேலி இல்லையே, என்று எஞ்சியிருந்த ஒரு சிறுவனையும் சிறுமியை யும் பார்த்துக் கூறுகிறேன்.

“குழந்தையை புரிசோதனை வழப்பீல் கேரத்துக் கொள்ளக் கோரும் விண்ணமைப்பத்தை எங்களால் உரிய நேரத்தில் தர இயலவில்லை. எனவே ஆசிரியருக்காகக் காத்திருக்கின்றோம்!..”

நான் என்ன செய்வது? சட்டப்படி வகுப்பில் 25 பேர்கள் மட்டுமே இருக்க வேண்டும் என்னி டோமா ஏற்கெனவே 36 பேர்கள் உள்ள னர்.

“பள்ளியில் உள்ள கல்விப் பிரிவின் தலைமை அதிகாரியைச் சென்று பாருங்களேன்.” பெற்றோர் வருத்தப்பட்டனர்-

“நாங்கள் அவரை ஏற்கெனவே சந்தித்து விட்டோம் உங்கள் வகுப்பில் சேருவது நீங்களே தீர்மானிக்க வேண்டிய விஷயம் என்றார்.”

சங்கடத்துடன் விளக்கத் துவங்குகிறேன்.

“தயனு செய்து நான் கொல்லவிதச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். நாங்கள் கண்டப்பாக இச் சிறுமியையும், சிறுவனையும் சேர்த்துக் கொள் வோம். ஆணால் வருடில் இடம் இல்லைய என்ன செய்ய!”,

“ஓரிகுவர்கள் கோருவதால் வோ துறையை என்ன?..”

“இல்லையில்லை, இது எங்களுக்கு ஒரு பெரிய விஷயம்..”

“நீங்கள் யார்? சிறுவனின் தாயார் கேட்கி றார்.

“நான்... நான் இந்த வகுப்பின் ஆசிரியர்.”
இரண்டு தாயார்களும் வியப்பைடந்தனர்.
சிறுவனின் தாயார் வற்புறுத்துகிறார்;

“உங்களுக்குத் தெரியுமா, என் மகள் மிகவும் புத்திசாலி.. அவற்றுக்குப் படிக்கத் தெரியும், தூறு வரை என்னத் தெரியும் பல கவனத்துகள் தெரியும். இவள் நன்கு அளர்ச்சியலைடந்தவள் இசை பயிலுகி றாள் நல்ல திறமையானவள், உங்கள் வகுப்பிற்கு ஏற்றவள்.. இவ்வளைக் கொண்டு எவ்வளவு பரி சோதனை வேண்டுமானாலும் செய்யங்கள், எல் லாவற்றையும் தாங்கிக் கொள்வாள்...”

மார்கள் என்னுடையினரா? நீச்சயமாக, மேதா விலாசம் பிக்க குழந்தைகள் இருக்கின்றனர். உங்கள் குழந்தை எல்லோனையும் போல் சாதாரண மானவனா, அல்லது திறமை மிக்கவனா, மேதா விலாசமுள்ளவனா என்று கேட்டால் பெரும் பாலான தாப்மார்கள் எவ்விதத் தயக்கமும் இன்றி “என் குழந்தை திறமையிக்கவன்... மேதே!..” என்று தான் பதில் சொல்வார்களேன என்னால் உறுதியாகச் சொல்லமுடியும். ஒரு வேலை இந்த அழிய சிறுமி பிறப்பிலேயே அசாதாரணத் திற கையுடன் பிறத்திருக்கலாம் நம் நாள்களில் இத்தகைய குழந்தைகள் மேன்மேலும் வருகின்றனர் நான் விஷயத்தின் இன்னொரு அமசத்தை அவருக்கு விளக்க முற்படுகி ருன்.

“ சிறுக்கீடு உரித்தான்
திறந்த மனதுடன்,
சிறுவன் நெஞ்சரா

இந்த அம்யாவிற்கு நான் என்ன சொல்வது என்று யாராவது ஆலோசனை சொல்ல வேங்களேன! குழந்தைக்கு நூறுவரை என்ன தெரிந்ததும், ஒரு சில கவிதைகளைக் குழந்தை மனப்பாடம் செய்ததும், நன்கு படிக்கத் தெரிந்ததும் அவன் திறமையானவன், மேதை என்று ஏன் பல தாம்

ஆசிரியரின் யானத்தை
பொடுப்படி கூறுப் பார்த்துக்கூடு ஏந்த சிபாரிஷன்சு வீடு விலையானவை

‘‘விலேஷ திறமையுடைய குழந்தைகளை நாங் கள் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை! மற்றத் தயாரிப்பு வகுப்புகளைப் போன்றே இல்லையுள்ளவர்களும் சாதாரணமானவர்கள். ஆனால் வகுப்பில் இடமில்லையே , ,

அத் தாய் தொடருகிறார்:

‘‘அமைச்சகத்தின் சிபாரிசை வேண்டுமானால் கொண்டு வருகிறேன்... ஒரு விதிவிலக்காக . . , கொண்டு வருகிறேன்... ஒரு விதிவிலக்காக . . , வகுப்பு ஆரம்பிக்கும் தேரத்தில் மனத்தையை மோசமாக்கிக் கொள்ளாமலிருக்கப் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும். எவ்வித சிபாரிசுகளும் தேவையில்லை என்றும் தன்னமை அதிகாரியைச் சந்தித்து குழந்தைகளை, வேறு வகுப்பில் சேர்த்துக் கொள் நூட்டி கேட்குமாறு ரண்டு தாய்மாருக்கும் விளக்குகின்றேன். , ,

தாய்மார்கள் இருவரும் பீபுக் கொள்ள வில்லை. என் வகுப்பில்தான் அவர்களின் குழந்தைகளைச் சேர்க்க வேண்டுமாம். நினைத்தலைத் சாதிக்க வேண்டுமென்ற உறுதியோடு அவர்கள் கிளம்பிச் செல்கின்றனர். குழந்தைகளுக்கு நான் பார்வையாலேயே விடைத்தருகிறேன். சிறுவன் என்மீது வைத்த பார்வையை அகற்றவேண்டும்.

அவன் கண்களில் நீர் ததும்புகிறது. அவன் திடை ரெனக் கையை உதறிக்கொண்டு என்னை நோக்கி ஓடி வருகிறான், என் முழங்காலைப் பிழத்துக் கொண்டு கேள்வியடியே கூறுகிறான்; இழுங்காய்ப் படிப்பேன் . . , நான் சிறுவனைத் தூக்குகிறேன். , ,

“மாமா, என்னைத் தூரத்தாகிற்கள்.. நான் இழுங்காய்ப் படிப்பேன் . . , நான் சிறுவனைத் தூக்குகிறேன். , ,

“அழாயே நீ ஆண் இன்னையல்லவா !”, என்றஞ். அவன் அழுகையை நிறுத்தவில்லை. “பள்ளிக்கூடம் உன்னுடையது, நான் எப்படி உங்னைப் பள்ளியிலிருந்து விரட்ட முடியும்!.. சாரி, வாவுப்பிற்குப் போகலாம்!.. , ,

தனக்கே உரித்தான் திறந்த மனத்துடன், தெந்தசார சிறுவன் ஆசிரியரின் மனமைத்த தொடும்படி கூறும் வாராத்தகைள் எந்த ஒரு சிபாரிசையும் விடவில்லையான்னைவ.

நான் அந்த ஐவ்வருடம் வகுப்பிற் சேர்த்துக் கொள்கிறேன், வகுப்பறையை அவர்களுக்குச் சுற்றிக் காண்டிக்கிறேன். பூச்செடிகளுக்குத் தண்ணையீர்விடவும் ஜனவேல்களைத் திறக்கவும் அவர்கள் கள் எனக்கு உதவுகின்றனர். தனைத் தலையாகவும் பெற்றோர்களுடனும் வரும் மற்ற குழந்தைகளும்

படிப்படியாக இவ்வெணல்களில் ஈடுபடுகின்றனர்.
 தாத்தோ, வணக்கம்!..
 தாத்தோவிற்கு ஓடேர வியப்பு.
 “மாயா, வணக்கம்!..,
 மாயாவிற்கு ஆச்சிரியம்.
 “கோத்தே, வணக்கம்!..,
 கோத்தேவிற்கு வியப்புத் தாழவில்லை.
 “நீக்கா, வணக்கம்!..;
 நீக்காவிற்கு என்னைப் பார்த்ததில் மதிர்ச்சி.
 “எனக்கு உண் பெயர் மறந்து விட்டது,
 நோகப்படுத்து.”
 “கியோர்கி!..,
 “கியோக்கி, வணக்கம்!..”
 அனைவரின் கரங்களையும் பற்றிக் குலுக்குக்
 கேறன், கண்பார்ஜவயாலையே அவர்களின் உயரங்கு
 களைக் கணித்து அதற்கேற்றப்படி உற்காரனவுக்
 கிடைன்.
 “தீமாவைச் சுட்டி வந்தார்கள். இச் சிறுவன்
 சற்றே மனச் சேர்வானேவன்.
 “தீமா, வணக்கம்!.., என்று சுற்றியபடியே

குட்டில்லை என்பதைக் காட்டி
 கள் மிகக் குறைவாகவே இருந்ததாயும் தாய்
 விளக்குகிறாள்.
 தீமா தன் தொயின் கரங்களைச் சுட்டியாகப்
 பிடித்துக் கொண்டு விட மறுக்கிறான் விகட்ரும்
 அம்மா இல் லொம் மல் வகுப்பறையிலுள் நினைய
 மறுத்து விடுகிறான், சமி, அம்மாக்களும் வகுப
 பறையிலுள்ளேயே உட்கார்ந்திருக்கட்டும்.
 அதிகார தோரணையுடைய ஒரு பெண்மனை
 திடைரன் அறையிலுள் நினைந்து தன் மகளை
 என் வத்பிற்கு மாற்றப் போவதாக அறிவிக்கிறாள். இது இயலாது என் ற நாள் விளக்க முற
 படுகிறேன்.
 “ஆணால், இப்போதுதான் நீங்கள் இரண்டு
 குழந்தைகளை இவ்வகுப்பில் சேர்த்தீர்களே,
 என்று அவர் கொடுத்தோடு காறுகிறாள்.
 “தீமாவைச் சுட்டி வந்தார்கள். இச் சிறுவன்
 கையை நீட்டுகிறேன்.
 “தீமா, வணக்கம்!.., என்று சுற்றியபடியே
 வகுப்பில் இடமில்லை என்பதைக் காட்டி
 அமைதியாக சண்னமான குரலில் நான் தரும்
 விளக்கங்களில் திருப்தியுடையாத அபெண்மனி
 அமைச்சுத்தில் முறையிடு செய்யப் போவதாகச்
 சொல்லி விட்டு வெளியேறுகிறாள்.
 (இன்னும் வரும்)

எல்லோருக்கும் உலகில்

காலை

உலகில் அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட-

9 நாடுகளின் உச்சிமாநாடு புது தில்லியில் 1993 டிசம்பர் 13 முதல் 16 வரை நடைபெற்றது. ‘எல்லோருக்கும் கஸ்ஷி’ என்னும் மையப் பொருள் பற்றி விவாதிப்பதற்காக நடைபெற்ற இந்த முதலாவது உலக உச்சி மாநாட்டில், வங்காள தேசம், பிரேசில், சீனா, எகிப்து இந்தியா, இந்தோனேசியா, மெக்ஸிகோ, நெஜீரியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய 9 நாடுகளின் தலைவர்கள் கலந்து கொண்டார்கள். இந்திய அரசு, யூனெஸ்கோ, ஐ.நா. குழந்தைகள் நிதி யம் ஆகிய முன்றும் கூட்டாக நடத்திய இந்த மாநாட்டின் நோக்கம், உலகளாவிய தொடக்கக்கல்வியும் வயது வந்தோர்க்கு எழுத்தறிவும் கற்பிப்பதற்கான உயர்மட்ட அரசியல் ஆதரவைத் திரட்டுவதும், நிதி மற்றும் தொழில் நுட்ப வள ஆதாரங்களைப் பெருக்குவதும் ஆகும்.

உலக மக்கள் தொகையில் பாதிப் பேரின் தாயகமான இந்த 9 நாடுகளில் வயது வந்த வர்களில் 70% க்கும் அதிகமானோர் எழுத்தறி வற்றவர்கள் இங்குள்ள குழந்தைகளில் பாதிக்கும் மேற்பட்டவர்கள் பள்ளி க்குச் செல்வதில்லை. இதனால் இந்நாடுகள் எட்டவிழையும் குறிக்கோள்களை எட்ட முடியவில்லை. இவற்றின் பெருத்த மக்கள் தொகையும், துரிதமான மக்கள் தொகை வளர்ச்சி யும், நெடுந்தொலைவுகளும், அளவுக்கு மீறிய நகர்மயமாக்கலும், மக்கள் மூலை முடுக்குகளிலுள்ள கிராமங்களில் சிதறுண்டு வாழ்வதும், பண்பாட்டு, மொழி வேறுபாடுகள் மிகப் பெருமளவில் இருப்பதும் அறைக்கவனின் அளவினை மிகுதிப்படுத்துகின்றன.

அதேசமயம், இந்நாடுகளில் எதிர்கால வளர்ச்சிக்கு நிறைய வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் உள்ளன. இவற்றின் அறிவியல் மற்றும் தொழில் நுட்பத் திறம்பாடுகள் போற்றத்தக்கவை. இவை

தொழில் மயமாவதை நோக்கித் துரிதமாக முன்னேறியுள்ளன. இவற்றில் பயிற்சிபெற்ற உயர்ந்த தகுதியடைய வல்லுநர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். கல்வி, மற்றும் பிறதுறைகளில் பொருளாதாரப்பலன்களைப் பெறுவதற்கு இவர்களுக்கு ஏராளமான வாய்ப்புக்கள் காத்திருக்கின்றன.

இவற்றையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு இம்மாநாட்டில் இந்த அறிக்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது.

91. உலகில் வளர்ந்து வருவனவாக வும், மிகுந்தமக்கள் தொகை கொண்ட நவாகவும் விளங்கும் 9நாடுகளன் தலைவர்களாகிய நாம், அனைவருக்கும் தொடக்கக்கல்வி கிடைக்கும்படி செய்து குழந்தைகள், இளைஞர், வயது வந்தோர் எல்லோருக்கும் கல்விபயிலும் வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்துவதன் வாயிலாக நம் மக்கள் அனைவரது அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவு செய்திட வேண்டும் என 1990 இல் ‘எல்லோருக்கும் கல்வி’ பற்றிய உலக மாநாட்டிலும், குழந்தைகள் குறித்த உச்சமாநாட்டிலும் வகுத்த குறிக்கோள்களை அடைய மிகுந்த உற்சாகத்துடனும், மன உறுதியடனும் பாடுபடுவோம் என்று இதன் மூலம் மீண்டும் உறுதிப்படுத்துகிறோம். உலக மக்களில் பாதிக்கும் மேற்பட்டவர்களை நமது நாடுகள் கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் “எல்லோருக்கும்கல்வி”, என்ற உலகளாவிய குறிக்கோளை அடைவதற்கு நமது முயற்சிகள் வெற்றி பெறுவது இன்றியமையாதது என்பதையும் முற்றிலுமாக உணர்ந்து நாம் இதனைச் செய்கிறோம்.

கூல்வி ஒருவரின் ‘கண்’ எனச் சொல் லப்படுகிறது. [இந்தக் ‘கண்’ அற்ற பல கோடி மக்கள் உலகின் பங்கேறவேறு நாடுகளில் இன்றும் இருக்கின்றனர். ‘கண்’ தானம் செய்து எல்லோருக்கும் ‘பார்வை’ அளிக்கும் உயர்ந்த குறிக்கோளை அடைவதைப் பற்றிச் சென்ற 1993 ஆம் ஆண்டிலே புதுதில்லியில் நடைபெற்ற உச்ச மகாநாட்டான்றை ஆழாக ஆராய்ந்தது ‘‘கண்’’ அற்ற பலர் நடத்துவது மிகுக்கின்றனர். கட்டாயக் கல்விச் சட்டாலும் இங்கு இல்லை, எனினும் இந்த மகாநாட்டில் இலங்கை கல்வி துகோள்ள வில்லை. மகாநாட்டுத் தீர்மானங்களைப் பற்றி இங்குள்ள கல்விமான்களும் சிற்றீத்துப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக, அவற்றின் விபரங்களைத் தருகின்றோம். ●

2.1. உலக மனித உரிமை கள் அறிக்கையிலும், அரசமைப்பு களிலும், நமது ஒவ்வொரு நாட்டின் சட்டங்களிலும் உறுதியளிக்கப்பட்டுள்ள, நமது மக்கள் அனைவரும் கல்வி பெறுவதற்கான உரிமையை உறுதிப்படுத்துவதன் மூலமே நமது நாடு களின் விருப்பங்களையும், மேம்பாட்டுக் குறிக்கோள்களையும் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதையும்,

2.2 உலகனாவிய மனித ஓழுக்க நெறிகளையும், மனித வளங்களின் தரத்தையும், பண்பாட்டு மாறுபாடுகளை மதிப்பதையும் ஊக்குவிப்பதற்குக் கல்வி இன்றியமையாத சாதனம் என்பதையும்.

2.3. நமது நாடுகளில் கணிசமான எண்ணிக்கையிலான மக்களுக்குக் கல்வியிலிருட்டுவதில் கல்வி முறைகள் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளன; எனினும் நம்மக்கள் அனைவருக்கும் தரமான கல்வியளிப்பதில் முழுவெற்றி பெறவில்லை; முறைசார்ந்த கல்வி முறைகளுக்குள் வேயும் வெளியேயும் படைப்பாற்றல் அனுகுமுறைகளை வகுக்க வேண்டியது இன்றியமையாதது என்பதை இது வலியுறுத்துறது என்பதையும்.

2.4 தனிநபர்கள் மற்றும் சமுதாயங்களின் அடிப்படைக் கல்வித் தேவைகளை நிறைவுசெய்யும் வகையிலும், வறு

மையை எதிர்த்துப் போராடுதல், உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்குதல் சுற்றுப்புறச் சூழலைப் பாதுகாத்தல் போன்ற உடனடிச் சிக்கல்களைச் சமாளிப்பதற்கு அவர்களுக்கு ஆற்றல் அளிக்கும் வகையிலும், மக்களாட்சி முறையிலான சமுதாயங்களை உருவாக்குவதிலும், பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தை வளப்படுத்துவதிலும் உரிமைப்படி அவர்கள் பங்குகொள்வதற்கு இயல்விக்கும் வகையிலும் கல்வியின் உள்ளடக்கமும் உற்பத்திகளும் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்பதையும்,

2.5. குடும்பம் மற்றும் சமுதாயத்தின் பங்குப்பணியின் அடிப்படையில், குழந்தைகளுக்குப் போதிய சத்துணவு உருப்படிய ஸகாதாரக் கவனிப்பு அளிப்பதற்கும், அவர்களின் முறையான கவனிப்புக்கும், வளர்ச்சிக்கும் வகைசெய்வதற்கும் ஒன்றுக்கொன்று உதவக்கூடிய ஒருங்கிணைந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது கல்வித் திட்டங்கள் வெற்றி பெறுவதற்கு இன்றியமையாதவை என்பதையும்,

2.6 சிறுமியர்க்கும் மகளிர்க்கும் கல்வியளிப்பதும் அதிகாரமளிப்பதும் மிகமுக்கியமான குறிக்கோளாகும்; சமுதாயமேப்பாட்டுக்கும், இன்றையமற்றும் எதிர்காலத் தலைமுறைகளின் கல்விக்கும் நல்வாழ்வுக்

கும், மகளிர் தங்களுடைய திறம்பாடுகளை முழுமையாக வளர்த்துக்கொள்வதற்கான வாய்ப்புகளை விரிவாக்குவதற்கும் இவை முக்கியமான காரணிகள் என்பதையும்.

2. 7 - மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் காரணமாகக் கல்வி முறைகளின் திறம்பாடு வெகு வாகப்பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. சீர் திருத்தங்களும் முன்னேற்றங்களும் தடைப்படுகின்றன மேலும் நமதுநாடுகளின் மக்களினுடைய வயதுக் கட்டமைப்பை நோக்கும் போது, இந்த முட்டுப்பாடுகள் அடுத்த பத்தாண்டுகளிலும் நீடிக்கும் என்பதையும்;

2. 8 கல்வி என்பது ஒரு சமுதாய கடப்பாடாக இருக்கிறது. இருக்கவேண்டும். அது அரசுகள், குடும்பங்கள், சமுதாயங்கள், அரசுசார்பற்ற அமைவனங்கள்; அனைத்தையும் ஒருங்கே தழுவி நிற்கிறது. கருத்துவேறுபாடுகள், அரசியல் மாறுபாடுகள் அனைத்தையும் கடந்து அனைவரும் ஒரு பெரும்கூட்டணியாகக் கல்விப் பணியில் ஒருகடைமையுணர்வுடன் பங்கு கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம்.

3. நமது சமுதாயங்களின் முன்னேற்றத்தில் கல்வியின் இன்றியமையாப்பங்குப் பணியினை நன்குணர்ந்து, 2000 ஆம் ஆண்டுக்குள் அல்லது கூடியவிரைவில்,

“குழந்தைகள் தம் விஷயங்களை குழந்தைகள் விபரங்களைப் பற்றிச் சிந்திக்கின்றனர். அது இவர்களின் சின்னஞ்சிறு உலகம். பெரியவர்களாகிய நாம் இந்த உலகத்தினுள் நுழைவதே கடினம் ஆனாலும் நாம் இந்த உலகத்தினுள்நுழைய வேண்டும். இல்லாவிடில் பெரியவங்களின் உலகத்தை இவர்களுக்கு நம்மால் காட்ட முடியாது.

அ.வி. பெத்ரோவ்ஸ்வி ”

கீழ்க்கண்ட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இதன் மூலம் உறுதி ஏற்கின்றோம்.

3. 1 ஓவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஒருபள்ளியில் அல்லது உரிய வகுப்பில் அதன் திறம்பாடுகளுக்கேற்ப ஓர் இடம் கிடைக்கும்படி செய்வோம். ஆசிரியர், கல்விச் சாதனங்கள், போதிய இடவசதி இல்லை என்ற காரணத்தால் எந்தநூலும் குழந்தையின் கல்வியும் பறிக்கப்படாமற் பார்த்துக் கொள்வோம். நாம் ஏற்கனவே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற குழந்தைகள் உரிமை பற்றிய உடன் படிக்கையில் கண்டுள்ள நமது இந்தக்கடப்பாட்டினை நிறைவேற்றுவோம் என உறுதியேற்கிறோம்.

3.2 தனியார் மற்றும் அரசு நிதியாதாரங்களைக்கொண்டும், நமது மக்கள் அனைவருக்கும் அடிப்படைக்கல்வி கிடைக்கும் படி செய்வதற்கான ஓர் ஒருங் கிணைந்த உத்தியின் கீழ் நமது எழுத்தறிவு மற்றும் வயது வந் தோர்கல்வித்திட்டங்களைவிரிவு படுத்தியும் இளைஞர்களுக்கும் வயது வந்தோர்க்கும் அடிப்படைக்கல்வி அளிப்பதற்கான நமது முயற்சிகளுக்கு வலுவுட்டு வோம்.

3.3 பாலினம், வயது, வருமானம், குடும்பம், பண்பாடு. இனம், மொழி, புவியமைப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலானவேறுபாடுகள் காரணமாக அடிப்படைக் கல்வி பெறுவதில் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வு களை அடியோடு ஒழிப்போம்.

3.4 ஆசிரியர்களின் தகுதி நிலை, பயிற்சி, பணி நிலைமை கள் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதற்கும், கல்வியின் உள்ளடக்கங்களையும் கல்விச் சாதனங்களையும் மேம்படுத்துவதற்கும் நமது கல்விமுறைகளில் தேவைப்படும் பற சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதற்குமான நமது முயற்சி களைத் தீவிரப்படுத்துவதன் மூலம், அடிப்படைக் கல்வித்திட்டங்களின் தரத்தையும் பயன்பாட்டையும்மேம்படுத்துவோம்.

3.5 தேசிய அளவிலும்மற்ற நிலைகளிலும் நமது நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும், மனித வளமேம்பாட்டுக்குத் தலையாய்விளக்கு

முன்னுரிமை அளித்திடுவோம். தொடக்கக் கல்விக்கும், கல்விக்கான நடப்பு நிதியாதாரங்களைத் திறம்பட நிருவகிப்பதற்கும் தேசிய மற்றும் சமுதாய நிதியாதாரங்களில் அதி கஷூக்கீடு செய்யப்படுமாறு பார்த்துக் கொள்வோம்; மற்றும்,

3.6, இந்த அறிக்கையுடன் இணைந்துள்ள நடவடிக்கைத் திட்டத்தை இதன் மூலம் ஏற்றுக்கொண்டு “எல்லோர்க்கும் கல்வி” என்ற இலக்கினை அடைவதற்கு நமது சமுதாயத் தின் அனைத்துப் பிரிவினரையும் ஒன்று திரட்டு வோம்; தேசிய அளவில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றத்தை அவ்வப்போது மதிப்பீடு செய்வோம்; நமது அனுபவங்களை நமக்குள்ளேயும் உலகச் சமுதாயத்துடனும் பகிர்ந்து கொள்வோம்,

4. எனவே, நாம் கீழ்க்கண்ட வேண்டுகோளை விடுக்கின்றோம்:

4.1 நமது தொடக்கக் கல்வித் திட்டங்களை விரிவுபடுத்தி மேம்படுத்துவதற்காக நமது தேசியத் திறம்பாடுகளை விரிவுபடுத்துவதற்கான நமது முயற்சிகளுக்கு பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பாளர்கள் தங்கள் உதவியைக்கணிசமாக உயர்த்த வேண்டும்.

4.2 பன்னாட்டு நிதியுதவி நிறுவனங்கள் கட்டமைப்பு சீரமைவுகளையொட்டி, கல்வியை வைகாசி - ஆணி 95

ஓர் இன்றியமையாத முதலீ
டாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்
டும்; இத்தகைய முதலீடுகளுக்கு
அவை முன்னரே முடிவு செய்த
வரம்புகள் எதனையும் வித்திட
லாகாது; நாடுகள் தங்களின்
சமூக பொருளாதார வளர்ச்சி
யினை நிலைப்படுத்திக் கொள்
வதற்கு உதவக்கூடிய ஒரு பன்
னாட்டுச் சூழலை அவை உரு
வாக்குதல் வேண்டும்; மற்றும்,

4. 3 “எல்லாருக்கும் நன்றி கூரியர் செப். அக் 1994

● அன்பு வாசகரே! ●

புதிய ஆக்க முயற்சிகளில் ஈடுபடும் ஆசிரியர்கள்,
முதன்மை ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், பிரதிக் கல்விப்
பணிப்பாளர்கள் ஆகியோருக்குக் கௌரவப் பட்டங்
களும் பரிசுகளும் வழங்கி, அவர்களை ஊக்கிவிக்க
'விளக்கு' சஞ்சிகை முன்வந்துள்ளது. இப் புத்தாக்க
முயற்சிகள் யாவும் கல்விப் புலம் சார்ந்ததாக அமைய
வேண்டும். இவை பற்றிய மேலதிக விளக்கங்களை
அடுத்துவரும் விளக்கில் எதிர்பாருங்கள்.

● ஆசிரிய வாண்மை விருத்திக் குழு ●

பாடசாலை செல்லும்

வேளை அது. அடிக்கடி விபத்துக்கள் நிகழும் வீதியொன்றின் நடுவிலே ஒருவரை ஒருவர் காலால் அடி அடித்து விளையாடியபடியிருந்த மாணவர் இருவரைக் கண்டேன். குழப்படி செய்வதில் முன் நிற்பவர்கள் அவர்கள். பாடசாலைக்கு வெளியே முன்னரும் பல தடவை குழப்படி செய்து எச்சரிக்கப்பட்டிருந்தவர்கள். பாடசாலைக்கு நேரமாகிவிட்ட படியால் ஒன்றும் பேசாது நான் விளைவாகச் சென்று விட்டேன்.

மாணவர் இருவரும் பாடசாலைக்குள் நுழைந்ததும், விசாரணை ஏதுமின்றி உடலின் பின்பக்கத்தில் கடும் தண்டனை கொடுத்தேன். தண்டனையின் காரணத்தை அவர்களே உணர்ந்து கொண்டதையும் கேட்டு அறிந்து கொண்டேன். அன்று பாடசாலையில், அவர்கள் குழப்படி. ஏதுமின்றி அமைதியாக இருந்து கற்றனர்.

அதே நாளின் மாலைப் பொழுது, நகரத்தின் கடை வீதியிற் சென்று கொண்டிருந்தேன-

“ஓய், மாஸ்ரர், நில்லும்”

குரல் கேட்டுத் திரும்பிப் பார்த்தேன். ஏற்குறைய இருபது பேர் கொண்ட குழவொன்று தடிகள் தண்டுகளுடன் என்னைப் பின்தொடர்வதைக்

உடலில் உற்று ஏற்படுமேப்பட ராணவர்க்குத் தண்டனை வழங்கலாமா? இதுபற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்கள் கல்வியுலகில் நிலவு தின்றன. “அடியாத மாடுபடி யாது” என்பர் ஒரு சாரார். அன்பாலே தீருத்த வேண்டும் என்பர் சிலர். குற்றத்தின் தன்மையைப் பொறுத்துத் தண்டனை தீர்மானிக்கப்படவேண்டும் என்பதைச் சிலர் ஆதரிக்கின்றனர். மாணவன் ஒருவனுக்குத் தான் வழங்கிய தண்டனை பற்றிச் சிறுகதைச் சுவையுடன் கூறுகின்றார் மயிலணி மகாலித்தியாலய ஆசிரியர் நவரத்தினம்.

**அடியோடு
திருந்தினான்**

சிந்தனை வளர்ச்சி மொழி யினால் தீர்மானிக்கப்படுவ தாகும். அதாவது சிந்தனைக் கான மொழிக் கருவிகளா லும், குழந்தையின் சமூக பண்பாட்டு அனுபவத்தினா லும் தீர்மானிக்கப்படுவ தாகும்.

வி. கொற்ஸ்க்கி

கண்டேன்; எல்லோரும் முஸ்லிம் கள்.

எனக்கு நன்கு தெரிந்த முஸ்லிம் கையற்கடை ஒன்று அருகில் இருந்தது. அதற்குள் நுழைந்தேன். கடையின் உரிமையாளர் ஆசனம் தந்து உபசரித்தார். அங்கு இருந்து கொண்டே அந்தக் குழுவின் தலைவராக நான் கருதிய மக்கின் என்பவரை வருமாறு அழைத்தேன். வந்தார். ஆசனத்தில் இருக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டேன்.

“நான் இருக்க வரவில்லை உமக்கு இறுக்கத்தான் வந்தனான்” என்றார்.

நான் அன்புடன் அவரின் கரங்களைப்பற்றி “இருந்துகதை யுங்கள்” என்றேன் இருந்தார்.

“நீர் என்ன பள்ளிக்கூடத்திலை வாத்திவேலை பார்க்கி

றீரோ அல்லது தூக்குத் தண்டனை கொடுக்கிறீரோ?” என்றார் கோபத்துடன்.

“என்ன நடந்தது? விபரமாகச் சொல்ல லுங்கள்” நான் கேட்டேன்.

“நீர் ஒரு நல்ல வாத்தி யெண்டு எல்லாரும் சொல்லி வேம்” பிள்ளையள் குழப்படி செய்தால் கையிலை; காலிலை; முதுகிலை அடிக்கிறீர். அப்பிடிப் போடத்தான் வேணும். ஆனால் தலைகிழா விடுகிறது, கட்டித் தூக்கி றது. இதென்ன வேலை? வாத்தி வேலை தானே?” ஒவ்வொரு சொல்லிலும் கோபம் கொப்ப வித்தது.

“சொல்லித் திருந்தாவிட்டால், நான் அடி போடுவது வழக்கந்தான். இண்டைக்கும் இருவர் என்னிடம் அடி வாங்கி னார்கள். அதிலை ஒருவர் உங்கடை பிள்ளையெண்டு நினைக்கிறேன். ஆனால் நீங்கள் சொல்வதைப்போல கட்டித் தூக்கி அடிக்கவில்லை” என்றேன் கலங்காமல்.

“இல்லை. நீர் இப்பசமாளிக்கப் பாக்கிறீர்”

“சரி, உங்கள் பிள்ளை ஹம்மதைன் அழைத்து வாருங்கள் நடந்தது எல்லாவற்றையும் எங்கள் முன்னால் அவன் சொல்லட்டும்” நான் உறுதியாகச் சொன்னேன்.

ஹராசைன் தயங்கியபடி வந்தான்.

“மாஸ்டர் உன்னைக் கட்டித் தூக்கிப் போட்டு அடிச்சாரா?” அவனுடைய தந்தைதான் கேட்டார்.

பதில் இல்லை.

“தலை கீழாக விட்டாரா”

அதற்கும் பதில் வரவில்லை.

“நான் உனக்கு என்ன செய்தேன் என்பதைச் சொல்” என்றேன். அவன் மொனமாகப் நின்றான்.

என்னைப் பதம் பார்க்க மக்கின் கொண்டுவந்த கொட்டன்

இப்போது ஹுமை ணைப் பதம் பார்க்கத் தொடங்கியது. கேட்டுக் கேட்டு அடித்தார். மக்கின்

“இல்லை இல்லை” என்று குளினான் மகன் அவனுடைய பிடரியின் கீழ், பின்பக்கம் முழுவதும் தடி நன்றாகப் பாய்ந்தது. தொடர்ந்து அடிக்க வேண்டாம் எனத்தடுத்தேன். அவர் நிறுத்தவில்லை. அவரைப் பலவந்தமாகப் பிடித்து நிறுத்தினேன்.

“மாஸ்ரரின் காலிலை விழுந்து மன்னிப்புக் கேள்டா” என்றார் மக்கின். ஹுமைசன் அப்படியே செய்தான். மக்கினும் கண்களங்கினார். ஹுமைசனின் கையைப் பிடித்து என்னிடம் தந்தார்.

வைகாசி - ஆணி 95

“மாஸ்ரர், இனி இவன் உங்கடை பிள்ளை. இவன் குழப்படி செய்தா, படிக்காட்டா தோலை உரிச்சு அனுப்பினாலும் நான் கேட்கமாட்டன். இவன் சொன்னதை நம்பி உங்கடை மரியாதையை நான் கெட்டுத் துப்போட்டன். மன்னிச்சுக் கொள்ளுங்கோ.”

“பாடசாலையிற் படிக்கும் பிள்ளைகள் யாவும் என் பிள்ளைகள் என்ற ரீதியில் தான் நான் செயற்படுகிறேன். ஒழுக்கந்தான் முக்கியம். அதன் பின்னர் தான் கல்வி. பிள்ளைகளின் ஒழுக்கத் தையும் கல்வியையும் கவனிப்ப தில் பெற்றோராகிய நீங்களும் பங்கெடுக்க வேண்டும். இன்று காலையில் உங்கள் பிள்ளை விபத்துக்கு ஸ்தா கி விபரீதம் நடந்திருந்தால் கவலை யாருக்கு? என்றேன்.

மீண்டும் மன்னிப்பைக் கோரும் பாவனையில் அவர் என்னைப் பார்த்தார்.

“நீங்கள் உண்மையை உணர்ந்துவிட்டது எனக்குத் திருத்தி” என்று சொல்விட்டுத் ஹுமைசனின் முதுகைத் தடவேன்.

“ஹுமைசன் இனி நீ நல்ல பிள்ளையாய் நடந்து நல்லாய்ப் படிப்பாய்தானே?” என்றேன்.

விளக்கு

“ஓம் சேர்” என்றான் உற் சாகத்துடன்.

ஹுலிசைன் சொன்ன படி செய்தான். அவன் படிப்பிலும் ஒழுக்கத்திலும் முன்னேறி வரு வதை அவதானித்து நான் பெரு மைப்பட்டேன்.

1983 ஆம் ஆண்டு மூன்று மாதக் கைக்குழுந் தையடன் மனைவியும் நானும் ஹனுக்கலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்திற்கு அண்மையிலுள்ள வீட்டில் இருந்தோம்

திட்டரெனக் கதவு தட்டப் பட்டது கதவைத் திறந்தேன். ஹுலிசைன் நிற்றான். அப்போது அவன் ஒன்பதாம் வகுப்பு மாணவன் முகத்திற் பயக்குறி தெரிந்தது.

ஹுலிசைன், என்ன விஷயம் ஏன் பயந்துபோய் நிற்கிறாய்?

நீங்கள் இந்த வீட்டை விட்டு உடனே வெளியேற வேண்டும்-என்னை நம்பி என்னோடை வருவிங்களா?'

நாட்டின் நிலை பற்றிப் பல விதமான செய்திகளை நான்முன் ணரே கேள்விப்பட்டிருந்ததால் உடனேயே அவனுடன் புறப் பட்டுவிட்டேன்.

மடுலிமைக் காட்டிற்குள் பாதுகாப்பான ஓரிடத் தில் அவன் எங்களைத் தங்க வைத்தான்.

விளக்கு

நாங்கள் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்ட ஒரு மணித்தியாலத் திற்குள் ஹனுக்கலையில் இனக்கலவரம் வெடித்து விட்டது.

“சேர் ஹனுக்கலையிலுள்ள ஒரே ஒரு யாழ்ப்பானத் தவர் நீங்கள் தான். உங்களைக் கொட்டியாலீடர்” (புலித்தலைவன்) என்று பதிஞ்சு வைச்சிருக்கின மென்டு கேள்வி பிப்பட்டன். அங்கு வைத்தே இவற்றை ரச சொல்லியிருந்தால் நீங்கள் பயப் பட்டிருப்பிர்கள்.

ஹுலிசைன் எனக்குத் தெய்வமாகவே தோன்றினான்.

அந்தத் தெய்வத்தை உருவாக்கியதில் எனக்கும் பங்குண்டு என்ற நினைவும் எழுந்து, பயத்தின் மத்தியிலும் என்னைப் பெருமையடையச் செய்தது. □

நினைவுட்டுக்கிரோம்!

அகில உலக ஆசிரியர் நாளை ஒட்டி விளக்கு சஞ்சிகை நடத்தும் சிறுக்கை, சிறுவர் நாடக எழுத்துரு, கட்டுரைப் போட்டுக் கொண்டு முடிவு திகதி 31- 07- 95.

ஆ. வா. வி. கு

‘‘ஒவை சும்மா பந்தலைப் போட்டுச் சிலவழிக்கிறதுக் கும் மாவீரர் பெற்றோர் என்னு அநியாயமாகச் சிலவழிக் கிறதுக்கும் நாங்கள் ரெண்டு நாள் சம்பளம் குடுக்க வேணுமே ?’’

ஷ்ரீத்தநாள் பரசி



வல்வை அனந்தராஜ்

பொன்னம்பலம் மாஸ்ரார் உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலையில் அங்கலாய்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

தமிழ்மீழ் மாவீரர் நாள் ஏற்பாடுகள் கோலாகல மாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன.

ஓவ்வொருவரும் தத்து மது வீடுகளுக்கு முன்னால் உள்ள புற்கள், பற்றைகளை வெட்டி, ஏரித்துச் சுத்தப் படுத்தும் பணியில் ஈடுபட்டனர்!

அந்த வேளையில், ஓவ்வொரு அரசு, கூட்டுத்தாபன, தனியார் துறை ஊழியர்களும் தத்தமது சம்பளத்தில், இரண்டு நாள் வேதனத்தைக் கொடுத்து உதவவதாகக் கேள்விப்பட்டதும். அவரால் ஒரு நிலையில் இருக்குமிடியவில்லை.

அந்தக் கல்லூரியின், ஆசிரியர் ஓய்வு அறை அன்றும் வழைமேபோல் கலகலப் பாகக் காண்டிப்பட்டது

பத்திரிகைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள்; கரம் போட் விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர்.

ருந்தவர்கள்; மாணவர்களின் பயிற்சிக் கொப்பிகளைத் திருத் திக் கொண்டிருந்தவர்கள்... என்று ஒவ்வொருவரும் தமக் குப் பிடித்தமான பணிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர்!

இடைவேளை நேரமானதால் மாணவர்களின் கூச்சலும், கும் மாளமும் ஒருபறம் காதைப் பிளந்துகொண்டிருந்தன!

அந்த இரைச்சவின் மத்தி யிலும், பொன்னம்பலம் மாஸ் ராயின், கர்ணகபூரமான குரல் கேட்டு, அந்த ஒய்வு அறையில் இருந்த ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் திகைத்துப்போய், அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

“இங்சே பாருங்கோ!... நாங்கள் இதைச் சும்மா விடக் கூடாது. உவங்கள் இன்டைக்கு இரண்டுநாள் சம்பளம் தா, என்னுடைய கேப்பாங்கள் இன்னும் கொஞ்ச நாள் போனால், ஒவ்வொரு மாதமும் ஒரு நாள் சம்பளத்தைத் தரவேணும் என்னுடைய கேப்பாங்கள்... இதை ஆரும் தட்டிக் கேக்க முடியாவிட்டால், நாளைக்கு எங்கடை நிலை என்ன?... உதுக்கு ஒரு முடிவு கட்டவேணும் ...”

அங்கே இருந்த ஆசிரியர்கள் எல்லோரும் அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்ததும், பொன்னம்பலம் மாஸ்ராயின் உற்சாகம் கரைப்புரண்டு ஓடியது!



வல்வை ந. ஆனந்தராஜ் உடேப்பிட்டி அமெரிக்கன் மீடின் கல்லூரியின் அதீபர் விளக்கு. சாளர், வாணோசை போன்ற சஞ்சிகைகளுடன் தமிழையும் ஈடுபடுத்திச் செயற்பட்டு வருபவர். சென்றவருடம் அகில உலக ஆசிரிய நாளை ஒட்டி விளக்கு நடைத்திய சிறுகதைப் போட்டு யீடு முதற் பரிசு பெற்ற சிறுகதைகளுள் ஒன்றான இவரது பிறந்த நாள் பரிசு இங்கு பிரசரமாகி ரது

இன்னும் சிறிது உரக்கச் சத்த மிட்டபடி ஒரு இடத்தில் இருப்புக்கொள்ள முடியாத நிலையில், அங்குமிங்கும் கைகளை விசிறியபடி, நடந்து கொண்டிருந்தார்.

“ஓம் மாஸ்ரர்! .. நீங்கள் சொல்லுறதும் சரிதான் இப்ப இருக்கிற கஷ்டத்துக்குள்ளை, அங்கடை இந்தக் குறைஞ்சு சம்பளத்திலை இரண்டு நாள் வேதனத்தைக் கழிக்கிறதென்டால் யோசிக்கத்தான் வேணும்’

அவருக்கு அருகில் இருந்து ஒரு புத்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டிருந்த தர்மவிங்கம், இரண்டும் டெட்டான் நிலையில் ஒத்துாதிக் கொண்டிருந்தார்.

‘‘மாஸ்ரர்! ... உங்கடை மூத்த மகன்ரை தபால் கொஞ்ச நாளா வரேல்லை எண்டு சொல்லி கொண்டிருந்தி யள்... இப்ப எப்படியாம் ஆள்?...’’

அந்தச் சம்பாசனையைத் திசைதிருப்பிலிடுவதுபோல், தூரத்தில் இருந்து அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த, அந்த இளம் ஆசிரியரான புஸ்பராஜா சிரித்துக்கொண்டே, பொன்னம்பலம் மாஸ்ரருக்குப் பக்கத்தில் வந்து இருந்தார்.

பொன்னம்பலம் மாஸ்ரர், அவரை ஒரு மாதிரியாகப் பார்த்தார்...

“ஓமடா தம்பி! இப்ப பேச்சவார்த்தை, யுத்த நிறுத்தம் அது, இது எண்டு வாற தாலையோ என்னவோ, சுவி சிலையிருந்து எங்கடை சனத்தைத் திருப்பி அனுப்பப் போறாங்கலாம். அதுதான் கொஞ்சம் யோசனையாக் கிடக்கு... இங்கை சண்டை நடந்தால் தானே, அவங்களும் அங்கை வைச்சிருப்பாங்கள்...”

பொன்னம்பலம் மாஸ்ரர், தன் ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தும் பொழுதே, அவருடைய உள்ளத்தில் ஏக்கம் சூழ்ந்தது.

“இந்தச் சந்திரிக்கா வந்ததாலை...”

அவர் உதட்டுக்குள் முனு முனுத்துக் கொண்டிருந்தார். பொன்னம்பலம் மாஸ்ரர் கடந்த முப்பது வருடங்களாக இதே கல்லூரியிலேயே தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி வருவதால், ‘‘மூத்த ஆசிரியர் என்ற வகையில், அங்கு எல்லோராலும் கெளரவமாக மதிக்கப்பட்டார்.

அவருக்கு இருப்பதோ மூன்று ஆண்பிள்ளைகள். மூத்த மகன் சுவிட்சலாந்திலும், இரண்டாவது மகன், கனடாவிலும் அகதியாகப்போய், வேலைபார்க்கின்றார்கள்...’’

இளையவன்... அவருடைய கடைக்குட்டி, இதே கல்லூரியிலைச்சுட்டு வருகிறார்கள்...

லேயே எட்டாம் ஆண்டு படித் துக் கொண்டிருக்கின்றான்.

1990ஆம் ஆண்டு யாழிப் பாணத்தில் நடந்த பயங்கரக் குண்டு வீச்சினால், சேதமாகி, அழிக்கப்பட்ட ஒரு வீட்டின் புகைப்படத்தை வாங்கி அதை விதானையார் மூலம், தன்னுடைய வீடு என்று உறுதிப்படுத்தி கொண்டுபோய்த் தூதரகத் தில் காட்டி, அகதி என்ற பெயரில் ஒருமாதிரிக் கண்டாவுக்கு அவரது இரண்டாவது மகனை அனுப்பிவைத்து இரண்டு வருடம் முடிந்துவிட்டது.

இவர்களைவிட, வீட்டில் அவரது மனைவி பாக்கியத்தைத் தவிர வேறு பெரிதாகச் சொந்த பந்தம் என்று யாரும் அவருக்கு இல்லை.

ஓவ்வொரு...

ஓவ்வொரு வகுப்பிலும்
ஓவ்வொரு பிள்ளை
எங்கள் பிள்ளை
இருந்து உரிந்து
நாட்டின் சொந்து
இருப்பதாக என்னி
ஆசான் நாங்கள்
மெப்பனி தொடருவேரம்

மட்டுவில் சி. சதாசிவம்

அவருடைய இரண்டு மகன்களும், சளை சுளையாக அனுப்புகின்ற வெளிநாட்டுப் பணங்களை அப்படியே ஒரு சதம் கூட எடுக்காது வங்கியில் வைப்புச் செய்து விடுவார்

‘‘என்னப்பா எல்லாத்தையும் பாங்கிலை போட்டால், செலவுக்கு என்ன செய்கிறது ?’’

பாக்கியத்தின் இந்த வேடிக்கையானபேச்சு அவருக்கு எரிச்சலைத்தான் கொடுத்தது.

‘‘பாக்கியம்! .. என்ன விசர்க்கதையெல்லைக்கதைக்கிறாய் .. ஏன், என்றை சம்பளம் என்ன கரிப்பிடிச்ச காசே எதுக்கும் பின்னுக்குத் தேவைப்படும் கண்டியோ? ... ’’

இந்த அதட்டலுடன், பாக்கியம் வாயை முடிக்கொண்டு இருந்துவிட்டாள் அதற்குப் பிறகு அவள், அந்தப் பணத்தைப் பற்றி எதுவுமே, வாய் திறந்து கேட்பதில்லை.

அவருடைய பிள்ளைகளோடும் அவரது ஆசைகள் எதிர்பார்ப்புக்களோடும், அந்தப் பணமும் வட்டியும் சேர்ந்து வளர்ந்து கொண்டே வந்தது!

‘‘டான் .. டான் ..’’ அன்றைய நாளின் மாலை நேர வகுப்புகளும் முடிந்து, கல்லூரி விடுவதற்கான மனி கேட்டதும், பொன்னம்பலம் மாஸ்ரர்,

அவசர, அவசரமாக அலுவலகம் சென்று, தன் விடுகைக்கான நேரத்தைப் பதிந்து விட சூச சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு, வீட்டை நோக்கி, விரைந்து கொண்டிருந்தார் ..

என்ன மாஸ்ரர்!.. அவசரமாப் போறியள் போல கிடக்கு ..

அவருடன் வெளியேறிய தர்மலிங்கம் மாஸ்ரரின் குரல் கேட்டுத் திரும்பினார் ..

ஓம்... ஓம்... நாளைக்கு என்றை கடைக்குட்டிக்குப் பிறந்ததாள்... அதுக்கு ஆயத் தப்படுத்தவேணும், இப்பலீட்டிலை இருக்கிறது. இந்த ஒரு பிள்ளை தானே.. அதின்றை ஆசைப்படி எல்லாம் செய்து குடுக்கவேணும் ..”

ஓ சொப்பிங் போறியள் போல...”

தர்மலிங்கம் மாஸ்ரரின் குரல் காதில்விழுந்ததோ, என்னவோ, பொன்னம்பலம் மாஸ்ரர் அதைக் காதில் போட்டுக்கொள்ளாதவராகச் “சைக்கி வின் பெடல்”, கட்டையைச் சிறிது அழுத்தி மிதித்துக்கொண்டே, விரைந்து கொண்டிருந்தார்.

அந்த மத்தியான நேரம் சிறிது மழை பெற்று மப்பும் மந்தாரமுமாக இருந்தது.. அப்படி யிருந்தும், அவர் சைக்கிளின் வேகத்தைக் குறைக்கவில்லை.

பொன்னம்பலம் மாஸ்ரர், சைக்கிளை வீட்டின் போட்டிக் கோவிள் முன்னால் நிறுத்தி, விட்டு, உள்ளே நுழையவும் அவரது இளைய மகனும் அப் பொழுதுதான் கல்லூரியில் இருந்து வந்து உடுப்பை மாற்றிக் கொண்டிருந்தான்.

தீபாவளிக்கு உடுப்பு! ..

தீபாவளிக்கு பட்சணங்கள் வாங்குதல்! ..

மகனுடைய பிறந்தநாள் பரிசுகள்! ..

வீடியோ படம், புகைப் படம்!

இப்படியே அவர், ஒவ்வொன்றாக மனதிற்குள் என்னி ஒரு வரவு, செலவுத் திட்டத்தையே போட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

“தம்பி .. பிரபு ..”

அவருடைய கடைக்குட்டியைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டே, வீட்டிற்குள் நுழைந்த பொன்னம்பலம் மாஸ்ரரை நோக்கி அவரது மகன் ஓடிவந்தான்!

“பிரபு! நாளைக்கு உன்றை பேத்தே என்னென்ன வேணும்? எப்படியான உடுப்பு வேணும் கெதியாய்ச் சொல்லு, கடைக்குப் போக வேணும் ...”

ஆவலுடன் அழைத்; கொண்டே, அங்கே இருந்த

கதிரையில் இருந்த பொன்னம் பலம் மாஸ்ரின்முன், அவன் கைகளைக் கட்டியபடி சிரித்துக் கொண்டு நின்றான்.....

“அப்பா... எனக்கு இரண்டு ரொபி பைக்கற் தேவை... நல்ல வடிவான ஜீன்கும், மாட்டின் சேட்டும் தேவை... பெரிய கேக் வெட்டவேணும் ... வீடியோ எடுக்க வேணும்... போட்டோ எடுக்க வேணும் நாளை இரவுக்கு என்றை சிநேகிதப் பெடியன் வருவினம். இரண்டு படம் காட்ட வேணும் ”

இப்படியே அவன் பட்டியல் போட்டுக் கொண்டே சொல்லுவான் என்று எதிர்பார்த்த பொன்னம்பலம் மாஸ்ரின்முன்,

“அப்பா! இந்தமுறை, என்றை பிறந்தநாளுக்கு எது வுமே வேண்டாம்... ”

என்று சொல்லியபடியே அமைதியாய் நின்றதைக் கண்டதும் வானமே இடிந்து விழுவது போல் அதிர்ச்சியாக இருந்தது

இன்றைய யாழ்ப்பானத்துக் கழகத்தின், சமூக நிலை நிறுத்தற் பண்பாட்டு வரன் முறையை உடைத்து விடுபவன் போல் நின்ற அவரது மகன் பிரபுவை வியப்போடு பார்த்தார் ..

“அப்பா எனக்கு இந்த முறை பிறந்த நாளுக்குச் செலவழிக்க எண்டு நீங்கள் ஒதுக்கிய காசை பிறந்த நாள் பரிசாகப் பணமாகவே தாருங்கோ..”

காசோ? அதை என்ன செய்யப் போறாய்? என்ன வேணுமோ கேள். அதையும் வாங்கித் தாறன் ..”

பொன்னம்பலம் மாஸ்ருக்கு அவன் என்ன கேட்கி றான்... என்ன செய்யப் போகி றான் என்று ஒன்றுமே புரியாமல் இருந்தது

“அப்பா!... அந்தப் பணத்தை இந்த முறை மாவீரர் நாள் நிதிக்கு என்னுடைய பிறந்த நாள் பரிசாகக் குடுக்கப் போறன்—”

அவன் அமைதியாகச் சொல்லிக்கொண்டே நின்றதும், பொன்னம்பலம் மாஸ்ரர் திக்பிரமையடைந்து நின்றார். □

● ஆசிரியர் ஸ்ரூங்கைக்குந்த் தீற்றையுடனும் வன்றையுடனும் அறிவுத் தீற்றை வழங்குதற்கு அவரிடத்து இருக்க வேண்டிய அறிவுப் பின்புலம், ஆற்றல் வளம் யாழவு என்பது பற்றி நாம் சிந்தீத்தல்வேண்டும்

பேராசிரியர்
கா. சிவத்தும்பி

நேருக்கு நேர்

கல்வி உலகில் யிக நீண்டகாலமாக பண்முகசேவை புரிந்து நிமிர்ந்து நிற்கும் பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தன் அவர்களை விளக்கு சஞ்சிகை சார்பாக நேர்காணச் சென்றேன். “பேட்டி என்பது ஒருவர் தன்னை பிரபல்யப்படுத்திக் கொள்வதற் காகத்தான் வழங்கப்படுகிறது. எனக்கு ‘பயினிசிற்றி’ தேவையில்லை” எனக்கூறி பேட்டிவழங்க முறவில் மறுத்தார்.

**பண்டிதர்
க.சச்சிதானந்தன்
அவர்களுடன்...**

“இது உங்களைப் பிரபல்யப்படுத்தும் ஒரு முயற்சியல்ல; தங்கள் நீண்ட கால அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஒரு செயற்பாடே” என்று எடுத்துக்கூறியதும், ஒருவாறு பேட்டியளிக்கச் சம்பதித்தார் “சுட்டிப்பாக ஓரிரு கேள்விகளைக்கேளும் - நான் பதிலளிக்கிறேன்” என நிமிர்ந்து உட்கார்ந்த அவர்களுடன் உரையாடியது ஒரு சூவையான அனுபவம். தனதுபல்வேறு கல்வி உலக அனுபவத்தை “அதைப்போடாதேயும்; இதைக் கட்டாயம் எழுதும்” எனக்கூறி ஒரு மாணவனுக்குக் கற்பிப்பதுபோல பல விடயங்களை மிக நுணுக்கமாகக் கூறி விளங்க வைத்தார்.

**சந்திப்பு:
செ. சென்வராஜா**

● அண்மைய தமிழ்ப் பிள்ளைகள் அதற்கூட, பொதுக்கல்வித் தேர்வுகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை மாணவர்கள் தமிழ் பாடத்தில் பூச்சியப் புள்ளிகள் அன்றது பத்திற்கும் குறைவான புள்ளிகள் பெற்றமை அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே தற்போது பாடசாலைகளில் தமிழ்மொழி கற்றிக்கப்படும் முறைபற்றித் தங்கள் அடிப்பிரோயம் என்ன?

நம் நாட்டில் ‘எல்லாவித கலை களும் - நாட்டுக்கூத்து உட்பட - வளர்ந்துள்ளன. முற்றாக அருகியுள்ள கலை ஏற்பித்தற் கலையே! அதிலும் பாலர் வகுப்புக் கற்பித்தல் மிக மோசமான நிலையிலுள்ளது. பாலர்வகுப்பு என்று இங்கு குறிப்பிடும்போது ஆண்டு 1, ஆண்டு 2 வகுப்புகளையும் உள்ளடக்கிதான் குறிப்பிடுகின்றேன்.

இப்பொழுது தமிழ் மட்டுமல்லாமல் கணித பாடங்களிலும் மேல்வகுப்புகளில் தரம் மிகவும் குறைந்திருக்கின்றது என்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு காரணம் தற்போது ஆண்டு 10, 11 இலுள்ள மாணவர்கள் 8,9 வருடங்கட்குமுன் பாலர்கல்வியில் அடிப்படை எண்ணாக கருக்களைப் பெறாமையே. விசேடமாகத் தமிழ் மொழிக் கற்பித்தலில் ஒலிமுறை, வாக்கியமுறை, சொல்முறை எனும் மூன்று முறைகளில் வாக்கியமுறையைக் கைக்கொண்டு

அதைச் சரியாகப் பிரயோகிக்க கற்பிக்காமல் அரைப்பதத்தில் மாணவர்களைக் கைவிட்டு விட்டார்கள். அதனால் மாணவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட புத்தகத்திலுள்ள வாக்கியங்களை வாசிக்கிறார்களேயன்றி ஏனைய வற்றை வாசிச்சக்கூடிய ஆற்றலும் எழுத்துக்களைப் பிரித்து அவ்வெழுத்துக்களிலிருந்து புதிய சொற்களை ஆக்குகின்ற ஆற்றலும் அற்றவர்களாக உள்ளன.

● ஒலிமுறை, வாக்கியமுறை, சொல்முறைப்பற்றி மேலும் விளக்கமாகக் கூறலாமுமா?

ஆம்! F.C ஷோனல் என்பவர் - வாசிப்பைப் பற்றிய முறைக்கு மிக ஆழமான ஒரு நூலை எழுதியுள்ளார். ஜென் வாவில் நடந்த - சர்வதேச மாநாட்டில் ஒவ்வொரு மொழிக்கும், அதன்தனித்துவத்தைப் பொறுத்து வாசிப்பு முறைகள் மாறுபடும் எனக் கூறியிருக்கிறார்கள். தமிழ் மொழி ‘ஓர் ஒலி’ எழுத்து மொழி’ அதன் எழுத்துமுறை அசைமுறை; Sylgraphic Writing ஆங்கிலம், பிரெஞ், ரஷ்ய மொழி களைக் கற்பிக்கும் முறையைத் தமிழுக்குக் கைக்கொள்ள முடியாது. அங்கு எழுத்து ஒன்று; உச்சரிப்பு வேறொன்று. அதே போன்று ஐப்பானிய, சின மொழிகளும் சொல் எழுத்து முறை மொழி ஆகும். ஒரு சொல் இக்கு ஒரு எழுத்தினை அவை கொண்டிருக்கும். இம் மொழிக் குக்குரிய முறைகளைத் தமிழுக்கு

மாணவர்கள், ஒருஞ்சிப்பிட்ட புத்தகத்திலுள்ள வாசிக்கியங்களை வாசிக்கின் ரார் கி ஜோயன் நிறையலற்றாற வாசிக்கக்கூடிய ஆற்றலும் எழுத்துக்களைப் பிரித்து அவ்வெழுத்துக்களிலிருந்து புதிய சொற்களை ஆக்குகின்ற ஆற்றலும் அற்றவர்களாக உள்ளார்

குக் கைக்கொள்ள முடியாது. இதனை இன்றைய அரசும், அரசில் கல்வி நெறிகளை வகுக்கும் அதிக ரீகஞம் அறியாமலிருப்ப தாலேயே இந்நிலை உருவாகியது.

● பாடத் தீட்டம் வகுக்கும் அதிகாரிகளின் அறியாயை காரணமாகவே இது ஏற்பட்டது என்கீர்களா?

தமிழ் மொழிக்குரிய சிறப்பு முறையைக் கைவிட்டு ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு மொழிக்குரிய முறை பில்பற்றப் படுவதனாலேயே இந்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. ஒரு நாஞ்சும் பாலர் வகுப்புகளுக்கு போய்க் கற்பிக்காதவர்கள் புத்தகம் எழுதுவதற்கு அதிகாரபூர்வ மாண உத்தியோகத்தர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கொழும்பில் கதிரையில் இருந்து கொண்டு தமிழ் மாணவர் மனதில் ஓப்படித்தான் இருக்கும் என-

நினைத்துக் கொண்டு புத்தகம் எழுதுகிறார்க.

● தாங்களும் 1964-65 ம் ஆண்டு களில் ஆரம்ப வகுப்பு, ஆறாம் வகுப்பு மாணவர்களுக்கான பாடப் புத்தகங்கள் எழுதும் குழுவில் அங்கம் வகித்துள்ளிருக்கன் என அறிகிறேன். உங்கள் குழுவில் ஆரம்ப வகுப்பு, பாலர் வகுப்பில் கற்பித்தல் அனுபவம் கொண்டவர்கள் அங்கம் வகித்தினரா?

நான் Cinder Garden குழுப் பூங்கா முறையில் கற்பித்தலில் பயிற்சி பெற்றுச் சான்றிதழ் வைத்திருக்கிறேன் மூவர் கொண்ட கற்பித்தல் பார்வை மதிப்பீட்டுக் குழுவின் முன் கற்பித்து 69புள்ளிகள் பெற்றுச் சித்தியடைந்துள்ளேன்:

● தங்களின் பாட புத்தகம் ஆக்கும் ஸ்ரை எப்படி அமைந்திருந்தது என்பதைச் சீரிது விளக்குவிர்களா?

நாங்கள் தமிழ் மொழிக்குரிய சிறப்பு முறையைப் பின் பற்றி கொம். உதாரணமாகப் படம் என்ற ஒரு சொல்லை எழுதி விட்டு, ‘ப’ எழுத்து வரக்கூடிய வேறு சொற்கள், ‘ட்’ எழுத்து வரக்கூடிய வேறு சொற்கள் ‘ம் எழுத்து வரக்கூடிய வேறு சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு எழுத்து ஒவிமுறை அழுத்தப்பட்டுக் கற்பிக்கக் கூடியதாகப் பாடப்புத்தகம் அமைந்திருந்தது அவை இப்போதுள்ள பாடப் புத்தகங்கள் போன்ற ஆங்கில, பிரெஞ்சு,

ரஷ்ய முறையானதாக அமைய வில்லை.

● பாலர் கல்வியில் அடிப்படை எண்ணக் கருக்களைப் பெறா மையே இடைநிலைக் கல்வியின்போது மாணவர் எதிர் நோக்கும் இடையூறுகளுக்கு காரணம் என்றிருக்கின்றன மேலும் விளக்கமாகக் கூறுகிற யுமா?

பிஜாஜே எனும் பிரஞ்சு உள் வியலாளர், எண்ணக்கரு எப்படி உண்டாகின்றது என்பது பற்றித் தெரிவித்த கருத்தைத் தெய்வ வாக்காகக் கொண்டு சிலர் செயற்படுவின்றனர் (அமெரிக்கர்கள் ஜெறோம் புருனர் கொள்கையைப் பின்பற்றுகின்றனர்) புருனர் முதலிய உள்வியலார் கூறுவது என்னவென்று தெரியாமல் பிஜாஜே கூறுவதைக் கணமுடித்தனமாகப் பின் பற்றுவதால் கணித பாடத்தில் அடிப்படையும் எண்ணக்கருவும் இல்லாமற் கற்பிக்கின்றார்கள். இதனால் 8,9 வருடங்களின் பின் அதாவது ஆண்டு 10,11 வகுப்புகளில் கற்கும் மாணவர்கள் தினருகிறார்கள்.

● இடைநிலைக் கல்வியிலும் அடிப்படை எண்ணக்கருக்கள் கற்பிக்கப்படுவதில்லையா?

ஆம்! அங்கும் அடிப்படை எண்ணக் கருக்களைக் கற்பிக்காது வெறும் கணித வாய்பாடுகளையும், சுத-

திரங்களையும் கொடுக்கின்றனர் அதனை ஏதோவிதமாக Manupulaie பண்ணி-புரட்டிகையாளத் தெரிந்தவர்கள் கணக்கைச் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அடிப்படை எண்ணக்கரு தெரிவித்தில்லை.

● நிங்கள் சுயமாக மாணவர்களைப் பரிசீலித்து இந்த முடிவிற்கு வந்திருக்களா?

ஆம் இதனை ஆராயத் தேர்வொன்றினை நடத்தினேன் நீளம் x அகலம் = பராப்பளவு எண்வாய்ப்பாடு கொடுக்கப்பட்டு கணக்குச் செய்தனர் வட்டமான வடிவமுடைய பொருள் ஒன்றின் பரப்பைக் கணக்கைச் சொன்ன போது அதற்கு நீளமோ, அகலமோ இன்மையால் அதற்கு பரப்பு இவ்வள என்று கூறிவிட்டனர். இந்தச் சிறிய உதாரணமூலம் இதனை புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள்.

● மாணவர்கள் ஸீத விதிகளை விளங்கிச் செய்வதில்லை, என்று சொல்கிறீர்களா?

இநு நானும் பாலர் வநுப் புகணுக்குப் போய்க் கற்பிக்காத வர்கள் புத்தகம் எழுதுவதற்கு அந்காரபூர்வமான உத்தியோகத் தர்களாக நீயயிக்கூப்பட்டிருக்கிறார்கள்

5 கிலோக்கிராம் நிறைத் தினி வுக்கும், 5 கிலோகிராம் விசைக் கும் இடையிலான வித்தியாசம் மேல் வகுப்பிலும் தெரியாதுள்ள மணாவர்கள் உள்ளனர். ஆனால் FORMULAS ஜூப் பயன்படுத்தி கணக்குத்தளைசரியாகச் செய்கின்றனர். ‘அடர்த்தி’ என்றால் என்னவென புரியாது. ஆனால் தின் விண் கீழ் கணவளவு சமன் ‘அடர்த்தி’ எனப்போட்டு கணக்குச் செய்கின்றனர். ‘கோணம்’ என்பது திசையின்வை என்பது தெரியாது. கொப்பியில் மட்டும் கோணம் வரையலாம். எடுக்கலாமென நினைக் கிறார்கள். இதே போன்று மடக்கையைக் குறிப்பிட்ட விதியின்படி செய்கிறார்களேயன்றி மடக்கை பற்றி விளங்கிக் கொள்கிறார்களில்லை.

மடக்கையைத் தாமே உருவாக்கிக் கற்கக் கூடியதாக நான் கற்பித்தேன்.

எண்ணைக் கருவைக் கொடுக்காது வாய் பாட்டைக் கொடுக்கின்றனர். வாய்ப்பாடு ஏன் அவசியம்.

கிளருங்கு மனித மனத்துடன் யனித்துநடன் ஊடாடுவதில் வெறுப்பு - அந்தகையவர்கள் மாணவ முகங்களைக் கண்டதும் ‘ஏன்டா இங்கு வந்தோம்? எனக்கவித்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவுதான் சம்பளம்பெற்றும் தொழில்வத் திருப்பகிரி யாகச் செய்யமாட்டார்கள்

வாய்ப்பாடு எப்படி வந்தது எனக் கற்பி த்தல் அவசியம்.

● ரீயூட்டரிகளில் கற்பி த்தல் நிலை எப்படியுள்ளது.

‘ரீயூட்டரி’ களில் கற்பிப்பது இன்னும் மோசம். அங்கு கற்பிப்பது நாடகம் போன்றதொரு செயற்பாடாக இருப்பதனை அவதானித்தேன்.

● அப்படியூயின் இந்த கற்பித்தல் ஒரையினை உருவாக்குவதீல் தவறு இருக்கின்றது எனக் கொள்ளலாமா?

கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்களை உருவாக்குபவர்கட்குக் கற்பி க்கத் தெரியாது. ‘கற்பித்தல்’ பற்றி பிரசங்கம் செய்யத்தான் தெரியும். கற்பிக்கும் கலை அருகிப் போன்மைக்கு முக்கிய காரணம்- கற்பித் தலைக் கற்பிப்பவர்கள் வகுப்பறையில் கற்பித்துக்காட்டி மாட்டார்கள். கிறிக்கற் கற்பிப்பவர்களில் கிறிக்கற் மட்டையில் தொடாமலே அடிக்கும் முறைபற்றி பிரசங்கம் செய்பவர்களுமூலார் அது போல வகுப்பறையில் கற்பிக்கத் தெரியாதவர்கள், மாணவர்களின் மனநிலை, கற்கும் ஆயத்தம் என்பன பற்றிய அனுபவம் அற்றவர்கள் கற்பித்தல் பற்றிக் கற்பிக்கின்றனர். அப்படிக் கற்பிக்க வேண்டும்; இப்படிக் கற்பிக்க ஒவ்வொன்றும்; என்று கூறுகிறார்களே தவிர எப்படிக் கற்பிக்க வேண்டுமெனத் தாங்கள் கற்பி த்துக் காட்ட

மார்ட்டார்கள். இதுவே கற்பித் தற் கலை அருகியமைக்குக் காரணம்.

● ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சிக் கருத்தரங்களுக்கு நடாத்தப்படுகின்றனவே?

கருத்தரங்கை விடுத்து- அசிரியர் முன்னிலையில் 4 வகுப்பினை கற்பித்துக் காட்டு வதை விடவேறு சிறந்த ஆசிரிய பயிற்சியில்லை. தண்ணீருள் இறங்காது நீந்தப் பழகமுடியாது.

● ஆசிரியர்களின் வேதனம் உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் ஆசிரியர்களின் தொழிற்பாடு அதிகரிக்குமல்லவா?

சில தொழில்கள் உயிரற்ற பொருள்களைத் தொழிற் பொருட்களாக கொண்டவை. கட்டடத் தொழிலாளி க்கு செங்கட்டி; தச்சுவை வை வை செய்பவர்கட்டு மரம்; வணைதல் தொழில் புரிபவர்கட்டு மன்; ஆசிரியனுக்கு பிள்ளைகளின் மனம்தான் வேலை செய்யும் தொழில்.

கிலருக்கு மனித மனத்துடன்-மனிதருடன் ஊடாடுவதில் வெறுப்பு. அத்தகைய வர்கள் மாணவ முகங்களைக் கண்டதும் ‘எனடா இங்கு வந்தோம்?’, எனச்சலித்துக் கொள்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவுதான் சம்பளம் பெற்றும் தொழிலைத் திருப்திகரமாகச் செய்யமாட்டார்கள்.

● நீங்கள் அவதாரித்த வகையில் தற்போது ஆசிரிய மதிப்பு ஏப்படியுள்ளது?

வகுப்பறையிற் தொழிற்படும் போது மட்டுமல்ல, ஒரு ஆசிரியன் எப்போதும் ஆசிரியனே. தபாலதிபர், வங்கி முகாமையாளர், புகையிரத நிலைய அதிபர் போன்றோர் கடமையுள்ள போது மட்டும் அத்தொழிலிலிருப்பதர். ஆசிரியர் கடமையில் இல்லாத போதும் ஓய்வு பெற்ற பின்பும்-சமூகத்தில் என்றைக்குமே ஆசிரியர்தான். தபாலதிபர் குடித்துவிட்டு கடமை செய்யலாம். ஆசிரியன் அப்படிச் செய்யமுடியாது. கற்பிப்பது மட்டுமல்ல; ஆசிரியனின் ஆளுமை கற்பிக்காமலே மாணவனில் பதிகி றது. உதாரணமாக கரும்பலகையில் ஆசிரியர் எழுதும் போது உறுப்பமைய எழுதுதல் வேண்டும்

ஆசிரியர் வகுப்பறையில் கற்பிப்பதிலும் பார்க்க அவர் எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறார் என்பதன் மூலம் மாணவனை கூடக்கற்பிக்கின்றார். இதுதான் ஏனைய தொழிலுக்குமுள்ள வித்தியாசம். ஒர் ஆசிரியரின் மதிப்பு அவர்களுக்கையை பெரியவரி என்று வேயே தங்கியுள்ளது. சமயம் கற்பிப்பவர் வெளியே ‘தண்ணீர் போட்டுக்கொண்டு’ தின்துவிட்டு, வகுப்பறையில் எவ்வளவுதிறமாகப் பிரசங்கம் செய்தாலும் மாணவர் மத்தியில் எடுப்பதாட்டாது பாடத்தில் உயர்ந்த அறிவு, கற்பிக்கும் திறமை. முன்மாதிரியான ஒழுக்கம், பண்பாடு என்பவற்றால் ஆசிரியர் மதிப்பு உயரும். வெறும் பதவியினால் மதிப்பு ஏறாது. □

வட தமிழ்மீ
பெரு நிலசியர்மில
— நாடகக் களப்பயிற்சி

நாடகம் என்பது ஆசிரியர்களின் கரங்களில் ஓர் தாக்க வண்மையுள்ள சாதனமாகத் தொழிற்பட முடியும் என்பதை அவர்களுக்குப் புரியவைக்கும் பொருட்டு, வட தமிழ்மீ பெரு நிலப் பரப்பிலுள்ள ஆசிரியர் களுக்கு, நாடகக் களப்பயிற்சி ஒன்றை இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கத்தின் ஆதரவில் வழங்குவதற்கான ஒழுங்குகளை ‘விளக்கு சஞ்சிகை செய்துள்ளது.

இந்தப் பயிற்சி எதிர்வரும் ஆவணி விடுமுறையின் போது ஐந்து நாள் வதிவிடப் பயிற்சியாக நடை பெறும். பயிற்சியில் கலந்து கொள்ளும் ஆசிரியர்களுக்கான உணவு தங்குமிட வசதி கள் செய்து கொடுக்கப்படும்.

இந்நாடகக் களப்பயிற்சியை நாடக அரங்கக் கல்லூரியும் யாழ். பல்கலைக்கழக நுண்களைப் பீடமும் இணைந்து வழங்க வள்ளன. இப்பயிற்சியில் கலந்து கொள்ள விரும்பும் மன்னார், மூல்லைத்தீவு, வவுனியா மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் எதிர்வரும் 15-07-95 ற்கு முன்பாகத் தமது விண்ணப் பங்களை அனுப்பி வைக்கலாம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி

பொறுப்பாளர்
தமிழ்மீ கல்விக் கழகம்
கிளை நடவுப் பணியகம்
கிளிநோச்சி

ஒ வகைவிய ரத்தியில் இன்றைய தேசிய இனங்களின் சமுதாய மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப கல்வியை மேலும் பயனுடையதாகக் கப் பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. நாட்டின்கல்வி முறை யான்து எப்போதும் ஒரு தேக்க நிலையில் இருக்க முடியாது. எனவே சமுதாய மாற்றங்களை ஒட்டிய தாகக் கல்வி முறையும் மாறவேண்டியுள்ளது. இதன் அடிப்படையிலேயே “கல்விக் கொள்கையாக்கம்” (Educational policy Formultion) தொடர்ச்சியாக நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது.

★ சமுதாய மாற்றமும் கல்விக் கொள்கையாக்கமும் ★

பா. தனபாலன்—

இக்கல்விக் கொள்கை ஆக்கத்திற்கு அரசியல் சமுதாய மாற்றங்கள், மக்கள் குடுத்தொகை பாங்கு, வளங்கள் கல்விக் கிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்கள், ஏனைய துறை களில் ஏற்படுகின்ற அதி நவீன மாற்றங்கள், அடிப்படைப் பிரச்சினைக்குரிய காரணிகள் ஆகியவை அமுத்தத்தைக் கொடுக்கின்றன. இவ்வாறான காரணிகளை முழு தாக நோக்கும் போது அவை அனைத்தும் சமுதாய மாற்றங்களுக்குள் அடங்கி விடுகின்றன. இம்மாற்றைகாசி - ஆணி 95

றங்களுக்கு ஏற்ப கல்வி விடயங்களில் அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை கூறவும், புதிய கல்வித் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தவும், அமுலாகும் திட்டங்களைப்பற்றி மீளாய்வு செய்யவும் பல நாடுகள் இதற்கென நன்கு வளர்ச்சியடைந்த அமைப்புக்களைக் கொண்டுள்ளன,

1. ஐப்பான்- NIER (National Institute for Educational Research)

2. அவஸ் தி ரேவியா- ACED (Australian Council for Educational Development)

3. இங்கிலாந்து, IE (Institute of Education)

சிங்கப்பூர் கல்வி நிறுவகம்

இவ்வாறே 1985ம் ஆண்டின் 28 ம் இலக்கச் சட்டப்படி இலங்கையில் தேசிய கல்வி நிறுவகம் (The National Institute of Education) உருவாக்கப்பட-

விளக்கு

தது, இப்படி சமுதாய மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப கல்வி கொள்கையாக்கத்தை மேற்கொள்ள உருவாக்கப்படும் நிறுவனங்கள் தத்தமது நாட்டு வளங்களுக்கு ஏற்ப பல்வேறு அனு கு முறைகளைப் பின்பற்றுகின்றன, மனி தன் ஒரு உற்பத்திக் காரணி என்ற அனு கு முறை, கல்வி மீதான செலவுப் பயன்பாட்டை நோக்கிய அனுகு முறை, சமூக மாற்றங்கள், மக்களின் விருப்பங்கள், உணர்வுகளுக்கு மதிப் பளித்தல், சனநாயகப் பண்பைக் கொண்ட சமூக அனுகு முறை ஆகிய வற்றினாடாகப் புதிய கல்விக் கொள்கையாக்கங்கள் நிகழ்கின்றன.

ஒவ்வொரு காலத்திலும் கல்விக் கொள்கை மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் ஆலோசனைக்கும் முக்கியமாகக் கல்விக் கள் நிலையிலிருக்கும் ஆசிரியர்களின் ஆலோசனைகளைப் பெற தும் எதிர்பார்க்கின்றன. இவ்வாறாகப் புதிய கொள்கை ஆக்கம்;

1. பாடசாலை முறைமை கலை த்திட்ட அமுலாக்கம்.
2. கலைத்திட்ட நுட்ப உத்திகள்
3. தேர்வு முறை மதிப்பீட்டு முறைகள்
4. பாடசாலைச் சமூகத் தொடர்புகள், கல்வி ஆளணியினரின் ஆட்சேர் ப்பு, பயிற்சி

விளக்கு

5. கல்வி நிர்வாக முகாமைத் துவ முறை ஆகியவற்றில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றது.

சமுதாய மாற்றத்திற்கேற்ற கல்விக் கொள்கையாக்கமானது; தனது நாட்டின் அரசியல், சமூக, கலாசார, பொருளாதார சூழ்நிலைகள் நடைமுறைத் தேசிய அனைத்துலக விவகாரங்கள், விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப வீட்டியங்கள் உட்பட தானிருக்கும் சூழல் பற்றிய தெரிதிறனை மானவர்கள் அறியவும், அரசியல் முரண்பாடுகள் தோன்றுவதற்கும், போர்கள் நிகழ்வதற்கும், நாடுகளிடையேயான அபிவிருத்திகள் வேறுபட்டிருப்பதற்குமான விளக்கங்களைப் பெற்றுப் பூரண வாழ்க்கைக்கு வழி காட்டுவதற்காகவே புதியகல்விக் கொள்கையாக்கம் பற்றி அனைவரும் இன்று ஈர்க்கப்படுகின்றார்கள். கல்வி மாற்றத்தினாடாகவே துரித கதியில் அபிவிருத்தியடையும் உலகத்தின் பால் தமது வாழ்க்கையைத் துணிவுடனும், புத்தியடனும் ஒட்டிச் செல்லக்கூடிய தலைமை தத்துவப்பண்பையும், திறனையும் பெற்றுக்கொள்ளும் புதிய சந்ததி களைப் படைக்கமுடியும்.

கல்வி ஆளணியினருள் ஆகியமானவர்கள் ஆசிரியர்களே. கல்வியை அமுலாக்கி எதிர்பார்த்த விளைவை உண்டாக்குபவர்களும் இவர்களே. கல்விக் கொள்கையாக்கம் அதனை நடை

வைகாசி - ஆணி 95

முறைப்படுத்தல் தொடர்பான அறிவையும் திறனாற்றலையும் பொருத்தமான உள்ப்பாங்கை யும் பெற்றுக்கொள்ளும் போது தான் ஓர் ஆசிரியரின் தொழிலாற் றல் விருத்தி அல்லது வாண்மை விருத்தி (Professional Growth)

அதிகரிக்கும் கல்விக் கொள்கையாகக்கம் தொடர்பான விருத் திபண்புகளையும் சமகால சமூதாய மாற்றங்களையும், தேவைகளையும் ஒட்டியதாக ஆசிரியர்கள் தமது கல்விப்பறப்பைத் தொடர்ந்து விரிவாக்கிக் கொண்டு வரவேண்டும். அது துடன் கல்வி என்களைத் தொடர்ந்தும் விரிவாக்குவதற்குப் பதிலாகத் தரவிருத்தி நோக்கில் பள்ளிக்கூட முறையில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருதலே இன்றைய கல்விக்கொள்கையாக்கச் சிந்தனையாகவுமுள்ளது.

இவ்வகையிலே நாட்டின் தேசிய கல்விக் கொள்கைகள் உருவாகும் போது அவற்றை அமுல்படுத்தத் தேசிய ரீதியிலான திட்டமிடலும் அவசியமாககின்றது. இவற்றினுடைான விருத்தி கல்வி முறைக் கூர்ப்பின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து ஏற்படும் போது ஆக்கத் தீர்வமான விளைவுகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் தற்போது கீழிருந்து மேல்நோக்கிய கருத்துக்களே கல்விக் கொள்கையாக்கத்தில் முக்கியப்படுத்தப்படுகின்றன. பாடசாலைத்திட்டமிடலும் ஆசிரியர்களின் புரட்சிகரவழிகாட்டலும் நாட்டின் கல்வி முறைக்கான கருத்துக்களைச் சமுதாய மாற்றங்களினுடைாக வழங்கல் என்ற அடிப்படையில் முதன்மை பெற்றவோர் அம்சமாகவுள்ளது.

எழுத்தாளர்களே!

உங்கள் நூல்களை விளம்பரம் செய்வதற்கு விளக்கு முன்வந்துள்ளது.

உங்களது ஆக்கங்கள் பரந்துபட்ட ஆசிரியர்கள் மற்றும் அறிவுத்தீவிகள் மத்தியில் அறிஞர்களாவதற்கு இந்த விளம்பரம் உதவி செய்யும் என்று நிச்சயமாக நாங்கள் நம்புகிறோம்.

பாடசாலை நூலகங்களிலும் தனிநபர்களின் சேகரிப்புகளிலும் உங்களது நூல் கூள் அன்றி செய்யக்கூடும்.

அவை வாசகர் திதியங்களை வெவ்வூம்; புதிய தொடரவாசகர் அணியை உங்களுக்குச் சம்பாதித்துத் தரும், இதன் பொருட்டே வீளக்கிற்கு நிங்கள் செய்ய வேண்டியது சொற்ப அளவிலான பண உதவியே. ஆகவே, தொடர்பு கொள்ளங்கள்;

விளக்கு
நடவடிப்பணியகம்
680, பருத்தித்துறை சாலை
நல்லூர்

ஓர் ஆசிரியர் வகுப்பறையிலோ அன்றி மாணவர் மத்தியிலோ வாயைத்திறக்கும் போது தாம் எதைச் சொல்லப் போகிறார் என்பதைத் திட்டவட்டமாகத் தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும். எப்படிச் சொன்னால் சுவையாயிருக்கும் - மாணவர் விரும்பியேற்பார்கள் என்பதை அறிந்தும், ஆயத்தம் செய்துமே பேசவேண்டும்.

“சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் அச்சொல்லை வெல்லும் சொல் இன்மை அறிந்து” - (645)

என்றும் வேண்டாம்

இந்தப் பிழை

என்று அமைச்சியலில் திருவள்ளுவரால் கூறப்பட்டவை ஆசிரியர்க்கே வெகுவாகப் பொருந்தும். ‘தாம் சொல்லக் கருதிய சொல்லைப் பிறிதொரு சொல்லால் வெல்ல வல்லதொரு சொல் இன்மை அறிந்து, பின் அச்சொல்லைச் சொல்லுக’ என்பது மேற் சொன்ன குறளுக்குப் பரிமேலழகார் கூறிய உரை. இதையொட்டிட நீண்ட விளக்கம் கூற இயலும். இதன் வாசகர்கள் ஆசிரியர்களாகையால், அவர்கள் இதனை நன்றே புரிந்து கொள்வர் என்றால், யான் அதில் இறங்க

வில்லை. ஆயின், சுருக்கமாப் பிப்படி வேண்டு மாணால் குறிப் பிடுவேன்:

‘ஆசிரியர், தாம் கற்றிக்கப் போகும்- அல்லது கூறப்போகும் வீட்டியத்திலாயினும், சந்தேகத் தீர் சிடமற்ற ஆயத்தாய் இருத்தல் அவசீயத்திலும் அவசியம்.’

இது சம்பந்தமாகச் சில வருடங்கள்க்கு முன்னர், யாத்பபாணத்துப் பாடசாலை யொன்றின் வகுப்பறையில் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகும்.

இரு பாடப்புத் தக த்தில் (அது என்னவென்று தற்போது நினைவில்லை). ‘இறப்பர்’ (Rubber) என்றொரு பாடம் இருந்தது. ‘றபர்’ என்ற இவ்வாங்கிலச் சொல் சில இடங்களில் ‘இரப்பர்’ என்றும் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டும் புழக்கத்தில் இருந்தது பாடக்கைதைக் கற்பிக்கச் சென்ற ஆசிரியர், மறுநாள் வரும்போது, அப்பாட த்தைவாசித்து வரும்படி கூறியிருந்தார் மாணவர் அனைவரும் அவ்வாறே வந்தார் என்று கூறுதற்கில்லை. வீட்டுவேலைகளைச் செய்யால் வருகிற மாணவர் கூட்டமே அக்காலத்திலும் அதிகம். கொஞ்சம் ஆர்வமுள்ள பின்னைகளில் இரண்டொருவர் வாசித்து வந்திருந்தனர்.

பாடம் தொடங்கியது வீட்டில் வாசித்து வந்த மாண

வளைருவன் எழுந்தான்.

“வாத்தியார். இறப்பர் மரம் எப்பிடியிருக்கும்?” இப் பிள்ளையாண்டானுக்கு இறப்பர் மரம், நாம் இங்கு கானக்கூடிய மரங்களைவிடச் சில வகைகளில் வேறு பட்டது என்று புரிந்திருந்தது.

அருமையான இவ்வினா மூலம் பிள்ளையே பாடத்தைக் கட்டிய முப்ப உதவியிருக்கிறான். அவனைத் தட்டிக் கொடுத்துப் பாடத்தை ஜே, ஜே என்று நடாத்தியிருக்க வேண்டிய ஆசிரியர் என்ன சொன்னார் தெரியுமோ?

“டேய் பேயா! நாக. பரமசாமி மேடை (Nursery) உனக்கு மரங்களைத் தெரியாதோ? அங்கே பார்! பூவரசு, பலா, தென்னே போன்ற மரந்தான்டா அதுவும்! இரடா வெருளி!” என்றார் ஆசிரியர். முத்த இவ்வாசிரியர் என்ன சொல்கிறார்? எனக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது.

இறப்பர் மரம், தண்டு, கிளை, இலைகள் நிறைந்த ஒன்றுதான். ஆனால் நிச்சயம் தென்னை போன்றில்லை! அதன் வளர்ச்சி, பயன்பாடு முதலியவற்றில் யாழ்ப்பானத்துப் பூவரசும் பலாவும் அதற்கு நிகராகுமா?

ஆசிரியர் கூறியதைக் கேட்ட மாணவர்கள் என்ன நினைத்திருப்பார்கள்? “இறப்பர் மரத்தீரும் கதிகால் வெட்டி வேலீக்குப் போடலாம்! பலாப்பழு

போன்ற ஒருவகைப் பழத்தை அது தரும் ஒலைகளும் அமைத்தில் இருக்கும்! இவ்வாறான வழி நடத்துகையில், பிள்ளையின் எழுச்சியுக்கம் குறுக்கே தறிக்கப்பட்டுக் குற்று யிராய்ப் போய் விட்ட கொடுமையையொன் உடனே உணர்ந்தேன்.

“இறப்பர் மரம், அங்குரம் கிளைகள், இலைகள் நிறைந்த மரந்தான். ஆனால் அதற்கும் இங்குள்ள மரங்களுக்கும் பெரிய வேறு பாடுண்டு இறப்பர் தோட்டங்களிலே, நல்லின விதைகளை எடுத்து, வெகு கண்காணிப்பின்கீழ் நாற்று

காத்து, உரிய பருவம் வந்த பின், அதற்கெனத் தெரிவு செய்து பண்படுத்திய குழிகளில் நாட்டி வளர்ப்பார். சில வருடங்களின் பின் பால் எடுக்கும் தகுதி வந்ததும், பால் வெட்டுதலில் பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர், உளி போன்ற வடிவமைந்த கத்தியினால் இறப்பர் மரத்துப் பட்டையினை மிகக் கவனமாக வெட்டுவார். அப்பட்டையின் வெட்டுவாயில் இருந்து பால் சுரந்து கீழ் நோக்கி ஓடிவரும். அப்பாலைச் சிரட்டைகளில் ஏந்திச் சேகரித்து, தொழிற்சாலையில் (Factory) கொட்டி, இறப்பர்த் தகடுகளாக்கிப் (Sheets) பிற நாடுகளுக்கு அனுப்புவார். நிறையப் பொருள் தேடும் பயிராகவும், பலருக்கு வாழ்வளிக்கும் பயிராகவும் இறப்பர் இருப்பு

தால், அதன் விருத்தியிலும், உற்பத்தியிலும் பாரிய கவனம் செலுத்தப்படுகின்றது அப்பயிர் வளரத் தக்க சீதோஷண நிலை, நிலத்தின் தன்மை முதலிய புவியியற் காரணங்களையே தனியாக ஒரு பாடவேளை கூறியிருக்கலாம்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, அதன் பெயரில் இருந்தே சுவையாகப் பாடத்தை ஆரம்பித்து வளர்த்திருக்க முடியும். “பயிரின் பெயர் ‘இறப்பர்’ என்று கொண்டால் இப்பயிரை வளர்த்துப் பயனை எடுத்துக் கொடுக்கும் ஏழைத் தொழிலாளர்கள், போதிய வருவாய் இன்றி, சுகாதாரவசதிகள் இன்றி, இருப்பிடவசிகள் இன்றி மிகவிரைவில் இறப்பர்..”

“இறப்பர்” என்று கொண்டால் அற்பக் காரணங்களுக்காகத் தோட்டங்களிலிருந்து விரட்டப்படுதல் போன்ற காணங்களால், வாழ்வுக்கு வழியின்றித் தெருத் தெருவாய் இறப்பர். இறப்புக்கும் இறப்புக்கும் ஏதோ ஒரு வகையில் காரணமாய் - மூலமாய் இருக்கின்றபடியால், இப்பயிருக்கு இப்பெயர் ஏற்பட்டதோ என்று எண்ணத் தொன்றுகிறது என்று ஒரு சுவையைக் கூட்டிப்பாட ஆரம்பம் செய்திருந்தால், பின்தங்கியிருக்கும் மாணவரும் கவரப்படுவர்! வரண்ட இப்பாடமும் சுவைத் திருக்கும்.

விளக்கு

இத்தனை விஷயங்களும் கூறுக்கூடியதாயிருக்க, அவ்வாசியர் “இரடா பேயா” என்று இரண்டு சொற்களில் பாடத்தை நிறைவு செய்து விட்டார். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? ஆசிரியருக்கே இறப்பர் மரத்தைப் பற்றி எதுவும் தெரியாதிருந்தது. தாமே அப்பாடத்தைச் சற்று வாசித்து இருக்கலாம்! அவர் அதையும் செய்யவில்லை!

சிறிய வகுப்புகள் தானே என்று ஆசிரியர்கள் பாட ஆயத்தமின்றி வகுப்புகளுள் நுழைந்ததால் இவ்வாறு இடர்ப்பட நேர்ந்தது, தம்மை நம்பிவரும் மாணவர்க்குப் பெருந்துரோக்ததைச் செய்கிறார் கள் என்று கொள்ளலாமா? அன்பான ஆசிரியரே; உங்கள் மகன் அல்லது மகள் இத்தகைய ஓராசிரியரிடம் அகப்படுவதை விரும்புவீர்களா? அனுமதிப்பீர்களா?

ஆதலால் தயவு செய்து, நீங்களும் இப்பிழையைச் செய்யாதீர்கள்.

பிழை திருந்தும்

வீளக்கிள் பஸ் கு னி - சீ தீரை இதழில் வெள்யான சிறுவர் நாடக ஏழூத்துகு ஆக்கப் போட்டி பற்றிய வீளக்கத்தில் ரீவிவு (ii) ற்கான எழுத்து கு அமைய வேண்டிய நேரம் 80 நிலி டங்கள் எனத் தவறுதலாக இடம் பெற்று விட்டது. அதனை 20 நிலி டங்கள் எனத் தீருத்திக் கொள்ளுங்கள் □

இரே பார்வையில் புதிய சம்பளத் தீட்டம்

தராதரப்பத் திரமற்ற ஆசிரியர்	தராதர பத் திர முள்ள ஆசிரியர்	2வருட டிப் புனோமப்ப ட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்	பயிற்றப் பட்ட ஆசிரியர்
சேவக் காலம்	மாதச் சம்பளம்	மாதச் சம்பளம்	மாதச் சம்பளம்
1வருடம்	2710	3035	3560
2 ,,	2775	3100	3660
3 ,,	2840	3165	3760
4 ,,	2905	3230	3860
5 ,,	2970	3295	3960
6 ,,	3035	3560	4060
7 ,,	3100	3660	4160
8 ,,	3165	3760	4260
9 ,,	3230	3860	4360
10 ,,	3295	3960	4460
11 ,,	3560	4060	4520
12 ,,	3660	4160	4750
13 ,,	3760	4260	4880
14 ,,	3860	4360	5010
15 ,,	3960	4460	5140
16 ,,	4060	4560	5270
17 ,,	4160	4660	5400
18 ,,	4260	4760	5530
19 ,,	4360		5660
20 ,,	4460		5790
21 ,,	4560		5920
22 ,,	4660		6050
23 ,,	4760		6180
24 ,,			6310
25 ,,			6440
26 ,,			7700
27 ,,			7950
28 ,,			8200
			8450

பொதுப் பட்
தாரிகள்

திப்புளோ
மாப் பட்டம்
பெற்றபயிற்
றப்பட்டபட்
தாரிகள்

விசேடபட்
தாரிகள்

திப்புளோ
மாப்பட்டம்
பெற்ற
விசேடபட்ட
தாரிகள்

சேவக காலம்	மாதச் சம்பளம்	மாதச் சம்பளம்	மாதச் சம்பளம்	மாதச் சம்பளம்
1 வருடம்	4060	4260	4260	4560
2 ,,	4160	4360	4360	4660
3 ,,	4260	4460	4460	4760
4 ,,	4360	4560	4560	4760
5 ,,	4460	4660	4660	4760
6 ,,	4560	4760	4760	4760
7 ,,	4660	4760	4760	4760
8 ,,	4760	4880	4760	4880
9 ,,	4761	5010	4760	5010
10 ,,	4760	5140	4760	5140
11 ,,	4880	5270	4880	5270
12 ,,	5010	5400	5010	5400
13 ,,	5140	5530	5140	5530
14 ,,	5270	5660	5270	5660
15 ,,	5400	5790	5400	5790
16 ,,	5530	5920	5530	5920
17 ,,	5660	6050	5660	6030
18 ,,	5790	6700	5790	6700
19 ,,	5920	6950	5920	6950
20 ,,	6050	7200	6050	7200
21 ,,	6700	7450	6700	7450
22 ,,	6950	7700	6950	7700
23 ,,	7200	7950	7200	7950
24 ,,	7450	8200	7450	8200
25 ,,	7700	8450	7700	8450
26 ,,	7950		7950	
27 ,,	8200		8200	
28 ,,	8450			

கல்வி உலகுக்கு ஆதாரமாகவும் அடிப்படையாகவும் அமைவது ஆரம்பக் கல்வியே. ஒரு குழந்தையைப் புத்தி ஜிலியாக்கி மேதையாக, விஞ்ஞானியாக ஆசைதற்கு அத்திவாரமாக அமைவது ஆரம்பக்கல்வியே. ஒரு நாட்டின் கல்வித்தரத்தை நோக்கின் 40% ஆணவர்களே ஆரம்பக் கல்வியைப் பூர்த்தி செய்தவர்களாக இருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

ஆரம்பக் கல்வி

ஒரு மனிதனுக்கு ஆரம்பக் கல்வியே அடிப்படை. அதே சமயம் எவராலும் மதிக்கப்படாத துறையும் ஆரம்பக் கல்வித் துறையே. ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களே தாமத அவ்வாறு சொல்லிக்கொள்ள வெட்கப்படுகின்றனர், என்றால் ஆரம்பக்கல்வியே ஆசிரியர்வன தீரு மு.வி.க்னேஸ்வரன் விசனப்படுகிறார்.

அரவணைக்கப்படுமா?

இலங்கையை எடுத்துக் கொண்டால் அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் மாவட்டத்திலாயினும் சரி, கிராமத்தில் அல்லது

மு. விக்னேஸ்வரன்

தலை பின் தங்கிய கிராமத்திலாயினும் சரி அங்கு வாழும் சமூதாயம் ஆரம்பக் கல்வியையாவது பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். குறைந்த பட்சம் ஒருவர் எழுதவும் வாசிக்கவும் தெரிந்தவராக இருக்க வேண்டுமென்றிருப்புக்கப்படுகின்றது,

மாஸ்ரர், ரீச்சர், சேர் என அழைக்காமல் வாதத்தியார் என்ற நிலையில் முன்பு போற்றப்பட்டு, மதிப்புடன் அழைக்கப்பட்ட அந்த “அரிவரி வாதத்தியார்” எதிர்பார்த்த அறுவடையைச் செய்து கொடுத்தார். அதனால் அன்றைய

சமுதாயம் அவரை வாழ்த் தியது, போற்றியது என்பதைக் காதால் கேட்டு அறிகிறோம்; மகிழ்ச்சிரோம். அன்றைய அரிவரி வாத்தியார் கட்டமை என்னும் ஒர் வழி நின்று நேர்வழி சென்றார். அதனால் ஆரம்பக் கல்வியும் தான் அடைய வேண்டிய இலக்கை அடைந்து, நோக்கை நிறைவு செய்தது.

அனால் இன்றைய சமுதாயத்தில் இத் துறையானது திசைவிட்டு விலகி நோக்கை மறந்து, பாதையை விட்டு எங்கேயோ சென்று கொண்டிருக்கிறது.

இன்றைய நிலையில் (இளம்) ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் எனத் தம மைத் தாமே கூறி கீக காள்ள வெட்கப்படும் ஆசிரி யசமுதாயத்தைக் காணக் கூடியதாகவுள்ளது. நியமனம் கிடைக்கப் பெற்றுப் பாடசாலைக்கு வந்ததும் மேல் வகுப்புகளையே அவர்கள் விரும்புகின்றனர். அது நிகழாத போது ஒருவகை அருவருப்படு ணேயே கீழ் வகுப்புகட்டுச் செல்கின்றனர். இதனால் கற்றலிலும் கற்பித்தலிலும் மாறுதலைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

சமூக நோக்கில் பார்க்கின்ற போது, கட்டிடத்துக்குரிய மதிப்பு அத்திவாரத்துக்கு இல்லாதது போலவும் விமானங்கட்டும் ரொக்கட்டுகளுக்குமுள்ள மதிப்பு தளங்கட்டு இல்லாதது போலவும் குழந்தையானது வளர்ந்து விளக்கு

பெரியவனானதும் தன்னன வளர்த்த பெற்றோரை மறந்து இடையில் வந்த பெண்ணை மதிப்பது போலவும் விஞ்ஞானி களும் மேதக்களும் உருவாவதற்கு அடித்தளமாக அமைந்த ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்கட்டும் மதிப்பில்லை. இந்நிலை இலங்கை போன்ற நாடுகளிலேயே காணப்படுகின்றது. மேலை நாடு களில் இந்நிலை இல்லை. இங்கிலாந்து இளவரசி டயானா கூட ஒரு ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியையே எனும் போது அங்கே ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியருக்குள்ள மதிப்பைப் புரிய முடிகிறது.

இத்தறையின் பாதிப்புக்கு அரசாங்கமும்கூட ஒரு காரணமாக அமைகின்றது. அதாவது குறிப்பிட்ட சில பாடங்கட்டுகள் நியமனம் பெற்ற ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக்காக வேறு துறைகட

அத்திவாரம்கள்

கட்டிய வீட்டை,

“மேலும் ஏன் கட்டவில்லை”

என்று

பொரிந்து தள்ளினார் அதிகாரி பணிவுடன் கூறினான்

மேஸ்தீரி - - -

“பள்ளத்தை”

நிரப்பிக் கொண்டிருந்தேன்

ஜயா, வீடு

பொறிந்து விடாயல்”

மட்டுவில் சி. சதாசிவம்

குச் செல்ல முடியாதென வரை யறுக்கப்பட்ட அதேவேளையில் ஆரம்பக்கல்விக்கென நியமிக்கப் பட்ட ஆசிரியர்கள் எத்துறைக் கும் விண்ணப்பிக்கும் வாய்ப்பை வழங்கியுள்ளமையால் பாடசாலைகளில் ஆரம்ப ஆசிரியர்கட்கான பற்றாக்குறை வளர்ந்து கொண்டே செல்கின்றது.

சில மகாவித்தியாலயங்களை எடுத்துக் கொண்டால் கூடுதலாகத் தொண்டர் ஆசிரியர்கட்கும் வயது முதிர்ந்த ஆசிரியர்கட்கும் எதிர்த்துக் கதைக்காத ஆசிரியர்கட்கும் மே நேரகுசி வழங்கப்படுகின்றது. இதைவிட மேல் வகுப்புக்களில் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் கூட இவர்களை மதிப்பது குறைவு. இங்கு இவர்கள் அறிவி மூலம் தரத்திலும் குறைந்தவர்கள் என்ற எடுகோள்களும் காணப்படுகின்றன. இந்த உளவியற் தாக்கமும் மாணவர் கல்வியில் தாக்கத்தை உண்டு பண்ணுகின்றது.

தனியாள் வேறு பாட்டுடன் கூடியதாகவும், பல்வேறுபட்ட குழலிலிருந்து பாடசாலைக்கு மாணவர்கள் வருகின்றார்கள். அவர்களின் அறிவு, திறன், ஆளுமை, மனப்பாங்கு ஆகிய வற்றை வளர்த்து அன்பு, கோபம், பயம் எனும் மெய்ப்பாடு களை மட்ட மாற்றஞ்செய்து அவனைப் புனிதப்படுத்தி சமு

தாயத்துக்குரியவணாக்கும் பணி யெயும் மீ மற்கொள்பவர்கள் இவ் ஆரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்களென கல்விமாண்களாலும் எழுத்து அறிவித்தவன் இறைவன் என ஆன ரேராலும் மதிக்கப்படும் ரம்பக்கல்வி ஆசிரியர்கட்கு என்றுதான் இச்சமுதாயம் உரிய இடத்தை தந்திடுமோ?

சமகால ஆசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையிலும் ஆரம்பவகுப்புகளில் தமது கல்வைகளைச் செய்யும் தன்மை குறுகியே காணப்படுகின்றது. கலாசாலைகளில் கற்கும் போது தம்புள்ளிகளைக் கூடுதலாகப் பெறவும் தம்மை வளர்க்கவும் இவர்கள் படும்பாடு கொஞ்சமல்ல. ஆனால் படிப்பு முடிவுடைந்ததும் “பழைய கிழவி கதவைத் திறவடி” என்ற நிலையே காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறாக மேற்கூறப்பட்ட காரணங்களினால் ஆரம்பக்கல்வி யின் போக்கானது திசை மாறி வேறு வழியில் போய்க் கொண்டிருக்கின்றது. இதனால் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதோர் தொகையும் பெருகிச் செல்கிறது. எனவே அடித்தளமான ஆரம்பக் கல்வியைச் சீரமைக்க கற்றோரும், மற்றோரும், அரசும் பெற்றோரும் கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமே. □

திருத்தம் தேவை

தமது நீண்ட காலச் சேவையினால் கல்வியை மேம்படுத்தி இளைப்பாறிய ஆசிரியர்களுக்கு புதிய சம்பளத்திட்டத்தில் நியாயம் வழங்கப்படவில்லை என்பதைச் சட்டுக்காட்டி, பறைய சம்பளத்திட்ட காலத்தில் இளைப்பாறிய ஆசிரியர்களுக்கும், இனிமேல் இளைப்பாறப் போகிற ஆசிரியர்களுக்கும் இடையிலான ஒய்வுத்தியக் கொடுப்பனவில் நிலவும் முரண்பாடு நீக்கப்படவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறார் சாவகச்சேரியை சேர்ந்த இளைப்பாறிய ஆசிரியர்.

பொ. ச. ஞானசௌலண்

ஆசிரியர் சமூகமும் கல்வியுடன் தொடர்புடைய அனைவரும் ஆசிரியர்களின் புதிய சம்பளத்திட்டத்தை முழுமன்றதாக வரவேற்றனர். ஆசிரியர்களின் நீண்டகால கோரிக்கைகளின் பின் அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள ஒரு நியாயமான திட்டம் என்பது பலரது அபிப்பிராயமாகும்.

இத்தகைய சம்பள அதிகரிப்பினால் இளைப்பாறிய ஆசிரியர்கள் பலன்டையாவிடின் அஃது ஒரு வருத்தத்திற்குரிய

விடயமாகும். ஒய்வு தியக் கொடுப்பனவுகளில் காரிய வேறுபாடுகள் தோன்ற இடமுண்டு. உதாரணமாக 30 வருடம் சேவையாற்றிய ஒரு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் 6. 10. 94 (சம்பளத்திட்டம் அமுலுச்சு வந்ததிக்கி) க்கு முன் இளைப்பாறின் தனது அடிப்படை ஒய்வுத்தியமாக ரூபா 3960/- இன் 90% ஐப் பெற உரித்துடையவராவர், இதே தராதரமும் சேவை முப்புமுடைய இன்னோர் ஆசிரியர் 6. 10. 94 அன்றோ அல்லது அதன் பின்னே ரா இளைப-

பாறின் தனது அடிப்படை ஒய் ஓதியமாக ரூபா 8450/= இன் 90% ஜப்பெறத்தகுதியடையவரா வார். இக்கணிப்பின்படி 6.10.94 க்குப்பின் இளை ப்பா று பவர். மாதாந்தம் ரூபா 4000/= க்கு மேற்பட்ட தொகையை ஒழுதி யமாக, முன்னென ய வரி லும் பார்க்கக் கூடுதலாகப் பெறமுடியும். இஃ து ஒரு துலாம்பர மான ஏற்றுக் கொள்ளமுடியாத முரண் பாடாகும். இப் பாரிய வேறுபாட்டினைத் தொடர்ந்து பேணல் எவ்வகையிலும் நியாயப்படுத்த முடியாத தொன்றாகும்.

அரசாங்க ஊழியர்களின் வேதனம் காலத்திற்குக் காலம் அதிகரிக்கப்படுவதன் பிரதான காரணிகள் எவை? பணவீக்கத் தினாலும் வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்பினாலுமே இவ்வாறு சம்பள உயர் ச்சி வழங்கப்படுகின்றது. அரசாங்க ஊழியர்களுக்குச் சம்பள உயர்வு வழங்கப்படும் பொழுது விகிதாசாரத்திற் கேற்ப ஒய்வுதியர்களின் கொடுப்

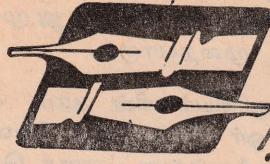
பனவும் அதிகரிக்கப்படல் உலக நாடுகள் பல வற்றிலும் முள்ள நடை முறையாகும்.

ஆசிரியர்களின் தரம் சடுதி யாக ஒர் அதி உன்னத நிலையை அடைந்துள்ளது எனக் கொள்ளல் பொருத்தமற்றது. ஆசிரியர்கள் தம் கடும் உழைப்பினாலும் நீண்டகால சேவையாலும் இத்தகைய ஒர் உயர்க்கியான சம்பளத்திட்டத்தினைப் பெற்றுள்ளார் என்றே கொள்ள வேண்டும்.

தமது பயன்தரும் நீண்டகால சேவையினால் கல்வியை மேம்படுத்திய இளைப்பாறிய ஆசிரியர்கள் எத்தகைய அதிகரிப்புமின்றி தொடர்ந்தும் ஒரே தொகையான ஒய்வுதியத்தைப் பெறல் எவ்வகையிலும் நியாயமாகாது.

சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இவ்வனாவு பூர்வமான விடயத் தினை நன்கு பரீசிலித்து நீதி வழங்குவர் என இளைப்பாறிய ஆசிரியர்கள் அனைவரும் அதிக அக்கறையுடன் எதிர்பார்க்கின்றனர். □

நல்லாசிரியர் தெரிவு
தொடர்பான விண்ணப்
பங்களை அனுப்பும்
முடிவு நாள் எதிர்வரும்
15-07-95 வரை
நியுக்கப்பட்டுள்ளது
என்பதை வாசகர்களுக்கு
அறியத்தகுதிரோம்.
- ஆ. வா. வி. கு



நீங்களும் நாங்களும்

இனிய வாசகரே!

உங்கள் மனசுடன் உரையாடக் கிடைத்த இந்தச் சந்தர்ப் பம் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இந்த உரையாடல் உங்களையும், எங்களையும் ஒரே அலைவரிசையில் சந்திக்க வைக்குமானால் அது ஒரு பிரிக்க முடியாத உறவை நம்மிடையே ஏற்படுத்தி விடும்.

நீங்களும் நாங்களும் கலந்து பரிமாறி ஒரு கருத்தில் இணை கிற உறவே சாசுவதமானது. அந்த உறவு 'விளக்கின்' நிலைத் திருப்பை உறுதி செய்யும். அதன் மூலம் உங்களது ஆசிரியப் பணி மேலும் துவக்கமடைய, 'விளக்கு' ஒரு சிறந்த வழி காட்டியாக விளங்க முடியும்.

"இப்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற பயிலுநர் ஆசிரியர்களுக்கான பரீட்சைக்கு விளக்கு மிகுந்த உதவியை அளித்திருக்கிறது" என்று ஆசிரியர் ஒருவர் மனம் விட்டுச் சொன்ன வார்த்தைகள் விளக்கின் பணியை அர்த்தமுள்ள தாக்கியிருக்கிறது. ஆயினும், ஆசிரிய சமூகம் முழுமையாக விளக்கைப் பயன்படுத்தவில்லை என்கிற உண்மை மனதிற்கு வேதனையைத் தருகிறது.

சிலர் விளக்கை ஒரு மேலதிகச் சுமையாகக் கருதுவதை நாங்கள் அறிவோம். அவர்களுக்கு நாங்கள் சொல்ல விரும்புகிற மிகத் தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால்; ஒரு நல்ல ஆசிரியன் எதையும் தனக்குப் பிரயோசனமற்றது எனக் கருதமாட்டான். எதனெனதன் மூலம் தனது ஆற்றல்களை வளர்க்க முடியுமோ அவற்றைத் தேடிப் பெற்றுக் கொள்வான். குறிப்பாக, அத்தகைய ஒரு ஆசிரியனுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். தனது வாழ்நாளுக்கு உதவி செய்யப்போவது நால்களும், சஞ்சிகைகளுமே என்று எனவே உங்களது நிலைப்பாடு என்ன என்பதை நீங்கள்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

அதேசமயம் ஒன்றை மிகத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேம்; எங்களது நோக்கம் விளக்கை விற்பனை செய்து இலாபம் சம்பாதிப்பது அல்ல, மாறாக ஒவ்வொரு ஆசிரியனையும் நல்ல ஆசிரியனாக, சமூகப் பொறுப்புள்ளவனாக, தேசப்பற்றுள்ளவனாக மாற்றுவதே. இந்த நோக்கத்தில் உங்களுக்கு உடன்பாடு இருந்தால் அதற்குரிய உங்களது எதிர்வினை (Response) எப்படியிருக்க வேண்டும் என்பதையும் உடன்பாடு இல்லாவிட்டால் அதற்குரிய உங்களது எதிர்வினை எவ்வாறி ருக்க வேண்டும் என்பதையும் முடிவு செய்யும் உரிமையும் சுதந்திரமும் உங்களுக்கே உரியது.

விளக்கின் தரம் பற்றிப் பல்வேறு அபிப்பிராயங்கள் எங்களுக்குக் கிடைத்து வருகின்றன. அவற்றை நாங்கள் மிகக் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்து வருகிறோம். விளக்கிக்கு வேறு பட்ட தரத்தைச் சேர்ந்த வாசகர்கள் இருக்கிறார்கள். எனவே விளக்கில் வருகிற எல்லா ஆக்கங்களும் எல்லோரையுமே திருப்தி செய்யும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. எல்லோரையும் அரவணைத்துச் செல்லும் பொருட்டுச் சராசரியாக ஒரு தர நிலையைப் பிடித்துச் செல்லவேண்டிய தேவை விளக்கிற்கு இருக்கிறது - இது சில வாசகர்களுக்கு அதிருப்தியைத் தரக்கூடும். ஆயினும் காத்திரமான தொரு சஞ்சிகையாக விளக்கு வெளிவர வேண்டும் என்கிற அருட்டுணர்வு ஒவ்வொரு நிமிடமும் எங்களுக்கு இருந்து வருகிறது என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொண்டாற் போதும்.

விளக்கைக் காத்திரமானதாக்குவது எங்களது கைகளில் மாத்திரம் தங்கியில்லை. பரந்தபட்ட வாசகர்களாகிய நீங்கள் உங்களது சிந்தனைகள், கருத்துக்கள், என்பனவற்றுடன் விளக்கை அலங்கரிப்பீர்களானால் அந்த எண்ணம் நிச்சயம் நிறைவேறும்.

விளக்கு உங்களுடையது; உங்களது குடும்பத்தில் ஒரு அங்கம். உங்களது அரவணைப்பு இல்லாத போனால் விளக்கினால் அடக்கமாக ஆனால் ஆழமாகப் பிரகாசிக்க முடியாது.

இறுதியாக, விளக்கின் பதிப்புச் செலவு எமது கைகளை மீறிப் போய்விட்டது என்பதையும் உங்களுக்குச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. பத்திரிகைத் தாள்களின் விலையேற்றம் எங்களை முச்சுத்தினை வைக்கிறது. இதிலிருந்து மீள வழிசொல்ல

வேண்டிய பொறுப்பு உங்களுக்கும் உண்டு. இப்பொழுது எங்களுக்கு முன்னால் இரண்டு வழிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று, சஞ்சிகையின் விலையை அப்படியே வைத்துக்கொண்டு விற்பனையை அதிகரிப்பது. ஆனால் அது எங்களது கைகளில் தங்கியிருக்கவேண்டியது நிங்கள் தான். இரண்டாவது வழி, சஞ்சிகையின் விலையை ஐந்து ரூபாயால் அதிகரிப்பது. உங்களுக்கு இது ஒரு சமையாகத் தான் இருக்கும். இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் எங்களுக்கு இதைத்தவிர வேறுவழி தெரியவில்லை. உங்களுக்குத் தெரிந்தாற் சொல்லுங்கள். அதுவரை விளக்கின் விலையை இருபது ரூபாயாக ஆக்குவது ஒன்றே எம்மால் செய்ய முடிந்தது. எனவே இந்த வைகாசி - ஆனி இதழ் 20/- ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அன்பு வாசகரே! எம்மில் ஆத்திரப்படாமல் சலிப்புக் கொள்ளாமல் இந்த விலையேற்றற்றதைப் பொறுத்துக் கொள்வீர்களா? இது விளக்கிற்கு நிங்கள் செய்யும் பெரிய உதவி.

நாங்கள் சொல்லிவிட்டோம். உங்களுக்கும் ஒரு அபிப்பிராயம் இருக்குமல்லவா? அதை எமக்கு எழுதுங்கள்.

- ஆசிரியர் வாண்மை விருத்திக்குமு

● விளக்கு தனது ஓளியால் ●
மனித மனங்களை விழிப்படையச்
செய்ய வேண்டும் என்பது எமது அவா.

வடமாகாண தெங்கு பனம்பொருள்
கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாசம்

499, காங்கேசன்துறைச் சாலை,
யாழ்ப்பாணம்.

ஓர் இரையா அனுபவம்

- நாறு பூக்கள் மலருகின்றன
புதிய எண்ணங்கள் சிருஷ்டிக்கப்படுகின்றன
அனுபவம் புதுப்பிக்கப்படுகிறது
சிந்தனை கூர் தீட்டப்படுகிறது

- உலகம் நமது கைகளில்
உட்கார்ந்திருக்கிறது,
நமது மண்ணின் விடிவிற்கு
அறிவுரைகளைத் தருகிறது.

- புதிய காற்று உள்ளே வரட்டும்
மனக் கதவுகளைத் திறந்து வையுங்கள்
குறுகிய சிந்தனையிலிருந்து மனங்களை விடுவிக்கப்

படியுங்கள்! சேகரியுங்கள்!!

சாளரம்

(சேவை விளாம்பரம்)

தாசன் அச்சகம், மகேந்திரா தெரு, யாழ்ப்பாணம்.